

ZUPAN PRI TROJČKIH

Pri Lauri, Sari in Žanu v
Zavodnjah

Če bi se dala sreča meriti ali tehtati, bi lahko rekli, da se je 2. februarja 1999 v Zavodnjah k Hermanovim naselila trojna sreča. Otrok je sreča, pri Hermanovih pa imajo kar tri. Laura, Sara in Žan so osrečili mamo Olgo Siherle in očeta Alojza Hermana po desetih letih želje in truda postati mama in oče.

Trojna sreča pa predstavlja tudi trojno skrb, ki se je začela že kmalu v nosečnosti. Olga je sicer nosečnost dobro prestajala, le na koncu je zaradi varnosti čakala v bolnišnici. Že kmalu pa je mislila na čas po rojstvu otrok, ko bo treba vsega po troje. Gospodar se je s tem namenom tudi lotil obnove hiške, da bi otroci našli topel dom. Čaka pa ga še veliko dela. Vendar je volja zdaj, ko so otroci pri hiši, še večja. Laura, Sara in Žan so se rodili kot krepki trojčki nad 1600 g teže in 44 cm dolžine, ki zdaj veselo in pridno

rastejo. Ker je dela s tremi otroki veliko, so na pomoč poklicali bico, Olgino mamo iz Črne, ki se je odtrgala domačim obveznostim in prišla na pomoč mladim.

V četrtek jih je obiskal tudi župan dr. Bogdan Menih. Skupaj z Marjano Čelofiga, ki skrbi za družbene dejavnosti, sta družino našla pri pestovanju trojčkov. Poleg pozornosti in obiska je Občina namenila trojčkom tudi lepo darilce za spomin ter majhno pomoč družini, da se laže prebije čez prve mesece. Župan je bil takoj deležen pestovanja in ni niti prikrival, da se je raznežil ob drobnih prstkih, ki so se oprijeli njegove roke. Kako se tudi ne bi, ko pa so vsi trije otroci tako ljubki in prisrčni.

Kaj si človek želi ob zdravih otrocih? Da bi jim omogočil srečno otroštvo in zdravo mladost, da bi zrastle v poštene in dobre ljudi. Za to se bosta borila tudi Olga in Alojz. Stojmo jim ob strani... in pomagajmo.

MiKo

Foto: MiKo

NAPOVEDNIK

■ stran 2, 3 Občinski proračun sprejet

Kam gre denar davkoplačevalcev

■ stran 4, 7, 8 Kajuhov duh še živ

Praznovanje 88 letnice mesta Šoštanj

■ stran 3, 4 V Lajšah zastajal dih

Uspešen letalski miting

■ stran 5 Vaške igre v Florjanu

Pričetek poletnih prireditev v občini

O B Č I N E

Š O Š T A N J

SE V ŠOŠTANJU KRADE ORGANIZIRANO?

V juniju so bili policisti policijske postaje Velenje kar dvakrat poklicani v prostore tovarne usnja Šoštanj zaradi vloma in kraje. Pred kratkim pa smo izvedeli tudi za v vlom v prostore Vrtca Šoštanj. Prvič sicer brez posebne materialne škode, drugič pa so vlomilci (vlomilec) odnesli računalnik s pripadajočo

opremo. Gre za iste ljudi ali morda celo za organiziran kriminal na območju občine Šoštanj, se verjetno marsikdo ob tem vpraša. To vprašanje smo zastavili pomočniku komandirja policijske postaje.

Preberite na strani 3.

IZDAN PROSPEKT OBČINE

Novi publikaciji Turistične zveze občine Šoštanj

Na pragu poletja je Turistična zveza občine Šoštanj izdala prospekt občine Šoštanj. Publikacija, ki smo jo (pre) dolgo pogrešali, je prijazen vodnik po kulturnih, arhitekturnih, zgodovinskih in naravnih znamenitostih naših krajev. Prijazno povabilo na sprehod po poteh, ki zavijejo prav v vsak kraj naše občine, velja obiskovalcem, ki so v pri nas prvič, ki se kot turisti vračajo k nam, pa tudi domačinom, ki pogosto ugotovljajo, kako površno poznajo svojo okolico. Prospekt odlikujejo fotografije, ki so nastajale v vseh letnih časih. Druga publikacija nosi naslov Poletje 1999 v občini Šoštanj. Tako kot podobna zloženska lani, prinaša program tradicionalnih in večjih prireditev, ki so jih prijavili organizatorji v letošnjih poletnih mesecih. Obe publikaciji so izdelali v Studiu Marinšek & Marinšek.

Kraji, gradovi, hiše, dišeči travniki, polja in gozdovi vam govorijo, spoznajte jih in jim prisluhnite. Počitnice so čas za najrazličnejše poletne dogodivščine!

U. M.

MLADE LOKOVIŠKE GASILKE V AVSTRIJI

Po lanskim in letošnjim uspehih so se mlade gasilke v sredini julija udeležile tudi tekmovanja v Avstriji v kraju Voesendorf. Tudi tam so bile zelo uspešne, saj so v enotni kategoriji prvi dan dosegle med 168 ekipami 13. mesto, drugi dan pa med 113 ekipami 2. mesto. Tekmovanji sta bile le del štiridnevnega taborjenja, katerega si bodo mlade gasilke zapomnile, saj je bilo nepozabno tako po uspehih, družabnosti, kot tudi po samem bivanju, kljub temu, da

je bilo zaradi slabega vremena precej blata. Samega tabora se je udeležilo približno 4000 otrok. Tako so se spletle nove prijateljske in tudi gasilske vezi in poznanstva. Mladinke iz Lokovice si želijo, da bi se bilo možno udeležiti tudi naslednjega takšnega tabora. Iz Avstrije vam mladinke v svojem, kot tudi v imenu mentorjev, pošiljajo gasilski pozdrav.
NA POMOČ!

PGD Lokovica

Šoštanj na internetu

<http://www.s-scv.ce.edus.si/sostanj/naslovna.htm>

Velenje
SP Do 35
LIST
1999
352(437.4 Šoštanj)

9000626.7
KULT. CE. NAP. V. A.

ČETRTEK, 22. JULIJ 1999

CENA 100 SIT

PRODAJAMO NEOPOREČNO VODO

Poletna osvežitev na šoštanjskem bazenu

Na enega izmed nostalgčnih spominov moje mladosti me veže tudi šoštanski bazen. Kraj, kamor sem se v počitniških dneh zatekala s svojimi sanjarjenji ter z večnim problemom, kakšna je moja postava v kopalkah. Tam sem se tudi zaljubila in tam sem tudi prebolevala bolečino. Kot mnogo mladih najbrž. Bazen je bil v toplih, sončnih dneh vedno poln. Poln vrisča in smeja, poln osvežitve željnih kopalcev ter vonja po kloru in morebiti še po čem. Prav malo ali pa nič nas ni brigalo, kdo nam je prodal vstopnico, važno je bilo, da si s pridom izkoristil sonce, vodo in morebiti dobro družbo. Tako je bilo in tako je pravzaprav tudi danes.

Zapleti ali nezapleti okrog bazena, kako pokriti izgube, kako sanirati bazen, ki po več kot tridesetletni uporabi prav gotovo kliče več kot po barvanju, z vsem tem smo bolj ali manj seznanjeni. Enkrat bo prav gotovo treba pristopiti k temeljiti obnovi, zaenkrat so stvari takšne, kot so. Bazen je v lasti Občine Šoštanj in njeni so stroški ter izkupiček od prodanih vstopnic. Zaposleni so pogodbeno vezani in plačani, del dobička od prodanih gostinskih uslug, ki jih na bazenu letos nudi Presta pa gre Športni zvezi. Tako na kratko o tem. Bazen je v občinski lasti, že tretje leto pa ga upravlja Športna zveza. Letošnji upravnik bazena je Ljubo Globačnik, ki z ekipo dobrih sodelavcev, kot je sam povedal, skuša voziti sezono.

Potrebno je bilo zakrpati luknje, bazen je puščal. Uspeli smo ga tudi prebarvati. O očiščevalnih delih in vsem ostalem pred odprtjem ne bi zgubljal besed, želeli smo postoriti še marsikaj. Odprtje je bila 25. junija in ta dan so se obiskovalci bazena kopali zastoj.

Foto: A. Videtič

Sezona je stekla in kako teče po vaših opažanjih? Dobro. Prvotna letošnja skrb je držati in obdržati visok nivo kakovosti vode in prav stroški nabave kemikalij so veliki. Vendar se moramo zavedati, da praktično prodajamo vodo. Ne more nam biti vseen, v kakšni vodi si kopalci hladijo telo. Kroženje vode je zaradi konstrukcije bazena nekoliko problematično, prav zaradi tega vlagamo zvečer in ponoči maksimalne napore za večjo čistočo. Doživeli smo tudi maksimalno število kopalcev, kar 1146 vstopnic smo prodali tisto čudovito nedeljo. Če prištevamo še otroke do sedem let, ki imajo prost vstop zraste številka kar na 1300. Tudi med tednom je od 300 do 400 kopalcev, odvisno od vremena.

Ob obisku bazena sem se razveselila čistih sanitarij, pogrešala pa sem restavracijo v spodnji etaži in morda zabavišni park.

Naša velika skrb je čistoča in njeno vzdrževanje v bistvu ne stane veliko. Za gostinsko ponudbo skrbi Presta, ki pa je svoj objekt postavil zraven bazena, kjer je tudi bolj varovan. Ravno tako se finančno ne pokrijejo razni igralni aparati, saj bi jih bilo potrebno nadzorovati. Če že ne pred krajo pa pred vandalizmom. Sicer pa sta na voljo dva. Gostinska ponudba zadošča povpraševanju, cene so skoraj sindikalne (hot dog 170 SIT), na voljo pa sta hladna pijača in hrana, ki sta tudi najbolj dobrodošli.

Pravzaprav naj bi kopalci temeljito izkoristili vodo. Kako pa je poskrbljeno za nerodneže, ki si preveč upajo?

Nesreč še do zdaj hvalabogu ni bilo. Za varnost skrbijo trije reševalci in še dva za občansko pomoč. Vsi imajo potreben certifikat za reševanje iz vode. Da pa ne bi kopalci izkoristili samo vode, bo tudi letos usposobljeno igrišče za igranje odbojke na mivki, ki je bilo problematično zaradi prenizke varovalne ograje.

Ob obisku boste plačali odrasli za vstopnico 500 SIT, otroci od 7 do 12 let 300 SIT, še mlajši pa nič. Ne pozabite izkaznice TEŠ ali Gorenja; če ju imate, se boste kopali še ceneje.

Tako poceni, da je že skoraj zastoj. Poletje je tu. Bazen je odprt, zato ne pomišljajte in se tudi v primeru, da so se kopalka od lani skrčile, z veseljem podajte na kopanje ali pa na prijetno obujanje spominov kje v kotu bazena. Našli me boste tam.

MiKo

SPREJET PRORAČUN

Peta seja občinskega sveta

Peta redna seja sveta občine Šoštanj, ki je bila 8. julija je prinesla sprejetje zaključnega računa in proračuna Občine Šoštanj. Seveda sta ti dve postavki dnevnega reda terjali nekaj več kot dvig rok za njuno potrditev.

Razprave so bile predvsem s strani opozicije, nanašale pa so se od pripomb na slabo pripravljeno gradivo (Tinaurjeva, Neodvisna lista), na dnevni red, kjer je želel Rezman (Zeleni) razširitev s šestimi točkami (med drugim obravnavo sodbe sodišča v zvezi s sklepom sveta, da mu preneha funkcija tajnika občine), do pripomb na preko-račitev posameznih postavk brez rebalansa, ki je v takem primeru potreben (Skornšek, SKD).

Dnevni red

Dnevni red je obsegal šest točk in se je na predlog Rezmana razširil za točko Statut KS Šentvid. Seja je trajala polnih šest ur.

Javni zavod Šaleški promocijski center

Občine Velenje, Šoštanj ter Šmartno ob Paki naj bi skupaj pristopile k ustanovitvi javnega zavoda lokalna turistična organizacija Šaleški promocijski center. To je pogoj za pridobitev statusa turističnega območja. S tem pa se seveda lahko s strani države pridobivajo sredstva za neposredno sofinanciranje pospeševanja turizma na lokalni ravni. Do sem vse lepo in prav. Odlok je bil na mizi, vendar ni bil všeč vsem. Predvsem je Tinaurjevo, Rezmana in Vrtačnika zanimalo, zakaj mora biti javni zavod (vprašanje financ), zakaj sedež v Velenju ne v Topolšici, zakaj se tako mudi, saj je rok šele avgusta ter kako močan bo glas naše občine pri odločanju, saj ima le eno sedmi-no (sedem članov v svetu zavoda).

Andreja Katič, tajnica mestne občine Velenje je obrazložitev na pripombe, lahko bi rekli, dobro argumentirala: sedež v Velenju, ker je mestna občina Velenje pobudnik in glavni nosilec začetnih stroškov in je TIC že znan, javni zavod zato, ker naj bi bila občina kot ustanoviteljica gonilna sila in bi prek javnega zavoda opravljala tudi gospodarske dejavnosti. Tudi pojasnila niso prepričala nekaterih, saj se Šoštanjčani čutijo pri tem odloku v podrejenem položaju. Župan je poudaril, da moramo biti pri tem odloku nekoliko širši in pustiti ob strani lokalne zadeve, saj smo sami premajhni. S tako povezavo bi imeli večjo možnost za skupne nastope ter tudi edino priložnost pridobiti določena finančna sredstva. Občinski svet Šmartno ob Paki je odlok že sprejel, naše pripombe pa se bodo upoštevale. Rezman je pri dejal, da ne gre za ozkost, temveč za večjo pravico odločanja. Katičeva je še enkrat odgovarjala (medklic Gomboca Rezmanu: "Pusti že enkrat dekleta na miru."), glasovanje pa je potrdilo sprejetje odloka z 11 za, proti 5 in vzdržanimi 4.

Zaključni račun potrjen

Po sklepu s prejšnje seje sveta je na zaključni račun moral dati svojo oceno nadzorni odbor. Nadzorni odbor je pregledal predvsem postavke, ki so bile izrecno zahtevane in ob tem ugotovil nekaj nepravilnosti, vendar kljub vsemu dal mnenje, da je bil zaključni račun za leto 1998 izdelan korektno in da je poraba sredstev v skladu z izkazanimi podatki v zaključnem računu proračuna. Ob razpravah, ki so se razvile je Rezman poudaril, da bo zadeve okrog gozdnih cest peljal do konca, se pravi do računskega sodišča, čeprav je malo upanja, da bo sodišče omenjeno zadevo sploh vzelo v roke. Zaključni račun je bil potrjen z 11 glasovi za.

Proračun sprejet

Pri proračunu, o katerem je bilo največ razprav že na prejšnji seji, so se predvsem oglašali svetniki iz vrst opozicije in dajali pripombe na posamezne postavke, na katere sta odgovarjala župan dr. Bogdan Menih ter Aleksander Nežmah, fiančni svetovalec. Proračun je bil sprejet v predlagani obliki.

Vprašanja in pobude svetnikov

Pri tej točki se je pojavilo kar nekaj zanimivih pobud, med njimi bi veljalo omeniti pobudo Natka (ZLSD), da umetnine kiparja Ivana Napotnika, ki jih je po smrti gospe Napotnikove zaradi neprimerne-ga prostora v Šoštanju prevzel KC Ivan Napotnik pridejo nazaj v Šoštanj v Mayerjevo vilo.

Štefan Szabo (LDS) je dobil odgovor na vprašanje, kaj je s Kajuhovimi prsti - v kratkem bo zanje poskrbel avtor kipa Marjan Keršič.

Matjaž Cesar (LDS) je za ustanovitev delovnih teles, ki bi preverile stanje na občinskih cestah, saj so nekatere v katastrofalnem stanju.

S tem je seja v glavnem končana. Svetnike verjetno čakajo dopusti, občinsko upravo pa veliko dela.

MiKo

ZAHTEVNO USKLAJEVANJE MEJE EKSPLOATACIJE PREMOGA

Informacija o poteku sprejemanja predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Velenje za območje občine Šoštanj

Občina Šoštanj je v letu 1996 pristopila k sprejemanju sprememb dolgoročnih in srednjeročnih planskih aktov za območje občine Šoštanj. Kot najugodnejši izvajalec za izdelavo teh sprememb je bil izbran Zavod za urbanizem Velenje. Osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Velenje - za območje občine Šoštanj je bil prvič obravnavan in sprejet na svetu občine Šoštanj v marcu 1997. Glede na številne pripombe in predloge o dodatnih stavbnih zemljiščih, podane v času javne razgrnitve tega dokumenta s strani občanov, je bil osnutek dopolnjen in ponovno obravnavan na svetu občine v februarju 98 ter v mesecu juniju 1998 posredovan v presojo oz. pregled Ministrstvu za okolje in prostor - Uradu RS za prostorsko planiranje.

Pri pregledu predlaganih sprememb je Urad RS za prostorsko planiranje ugotovil nekatere neskladnosti z določili Zakona o urejanju prostora in Navodilom o vsebini in metodologiji izdelave prostorskih sestavin, zato je gradivo vrnil z zahtevo, da se dopolni in uskladi, ter o predlogu sprememb prostorskih sestavin za območje občine Šoštanj seznanil tudi vsa resor-na ministrstva, ki morajo s predlaganimi spremembami soglašati.

Do junija 1999 je Občina uspela uskladiti predlagane spremembe prostorskih sestavin dolgoročnega

plana za območje občine Šoštanj z Ministrstvom za kulturo, Ministrstvom za obrambo, Ministrstvom za promet in zveze, Zavodom za gozdove in Upravo RS za varstvo narave. Na pobudo Občine Šoštanj je 4. 2. 1999 Urad RS za prostorsko planiranje organiziral v Vili Široko v Šoštanju sestanek na temo ugotavljanja usklajenosti sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine Šoštanj na področju rudnih bogastev.

V povezavi s sprejetimi zaključki tega sestanka je Občina Šoštanj ponovno predlagala Ministrstvu za gospodarske dejavnosti, da še enkrat prouči v osnutku predlagano spremembo - prestavitev meje eksploatacije, tako da se izloči SZ del območja Šoštanja iz pridobivalnega prostora Rudnika lignita Velenje (Premogovnika Velenje) in tak predlog še enkrat utemeljila.

V začetku junija letošnjega leta je bil na Urad za prostorsko planiranje posredovan tudi dopolnjen in popravljen kmetijski elaborat, ki je sestavni del dolgoročnega in srednjeročnega plana, v katerem so posebej prikazani in utemeljeni predlogi izvzemov iz najboljših kmetijskih zemljišč. Seznajeni smo, da je elaborat v zaključni fazi pregleda na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Pričakujemo, da bo mnenje Vlade na predlog predlaganih sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Velenje za območje občine Šoštanj pripravljeno v kratkem ter da bo predlog sprememb obravnavan na svetu občine Šoštanj že letošnjo jesen.

NOE gospodarstvo, okolje in prostor
Sonja NOVAK

INVESTICIJE V OBČINI ŠOŠTANJ

Kam gre proračunski denar

Na izmed postavk občinskega proračuna so tudi investicije. Kam gre denar iz proračuna, ki so ga na svoji zadnji seji potrdili občinski svetniki, zanima prav vse davkoplačevalce. Ustavili smo se pri nekaterih večjih investicijah, katerih izvajanje se ne navezuje samo na sprejeti proračun letošnjega leta, temveč lahko te postavke najdemo že v lanskem proračunu. To so dela, ki so se začela že lani in se končujejo po fazah letos ali v drugem letu.

Toplifikacija

Lokovice poteka v glavnem po načrtu. Izgradnja magistralnega cevovoda je v končni fazi. Končujejo se dela na toplotni podpostaji, v teku pa je izgradnja sekundarnega cevovoda. Terenske razmere so že same po sebi težavne, k upočasnitvi del pa je pripomoglo tudi spomladansko slabo vreme in plazovit teren. Dela se kljub temu dokončujejo po pogodbi in predvidevajo, da se bodo naročniki lahko vključili že v prihodnji kurilni sezoni 1999/2000.

V teku je tudi dokončanje vodovoda Pristava, katerega začetek del zasledimo v jesenskem delu lanskega leta. Dokončana je sanacija črpališča rezervoarjev in glavnega cevovoda. Trenutno se izvaja sekundarni del s hišnimi priključki. Cevovod bo oskrboval 58 stanovanjskih hiš. To je prvi vodovod, ki spada v sanacijo krajevnih vodovodov in se nato prenaša v upravljanje pooblaščenim instituciji za upravljanje z vodovodi. V letošnjem proračunu je zanj namenjenih 30 milijonov SIT proračunskega denarja ter za sekundarni del s priključki 15 milijonov SIT.

Na začetku same izgradnje je tudi vodovod Bele Vode - Florjan. Izgradnja je nekoliko v zamiku predvsem zaradi legalizacije že obstoječega vodovoda, ki ga je 1994/95 zgradila KS Bele Vode. Takrat so krajani veliko prispevali z udarniškim delom. Nadaljevanje projekta se bo pričelo še v mesecu juliju. Vodovod bo oskrboval spodnji del Belih Vod in naselje gornjega Florjana. Predvideno bo priključenih 37 stanovanjskih enot. V proračunu je zanj letos namenjenih 30 milijonov SIT.

V končni fazi je izgradnja kanalizacije Topolšice. Dela so praktično končana, za tehnični prevzem je potrebno odpraviti še nekaj pomanjkljivosti. 15 milijonov SIT je letošnjega denarja zanj.

Končujejo se dela na vodovodu Lajše - Ravne na primarnem delu, sekundarni del in hišni priključki pa se predvidevajo letošnjo jesen. Letos se je zanj namenilo 27 milijonov SIT proračunskih sredstev.

V planu je še nekaj investicij. Kanalizacijo Gaberke - Ravne, Lajše predvidevajo začeti v jeseni, prav tako urejevanja Trga bratov Mravljak v Šoštanju, za katerega je v proračunu letos 20 milijonov SIT. Cesta skozi Penk bo vzela 6 milijonov SIT ter še nekaj drugih investicij, za katere je v proračunu namenjen denar.

MiKo

NAŠI OBČANJ

Smrti

V času od 21. 6. do 19. 7. so umrli

Jožef LOČAN, Topolšica 6
Franc MIKLAUVŽINA, Topolšica 198 a
Boris VERKO, Prešernov trg 12, Šoštanj
Ljuba VIDEMSEK, Kajuhova 11, Šoštanj
Marija REHBERGER, Florjan 87

Poroke

V času od 21. 6. do 17. 7. so se poročili

Nataša LESNJAK, Florjan 286 in
Bojan PUSOVNIK, Florjan 167

Katarina REDNAK, Florjan 269 in
Janez PARADIŽ, Podjunska 31, Mežica

Bernarda KUŠER, Topolšica 152 in
Marjan PLEŠNIK, Topolšica 152

Tanja PUČNIK, Lokovica 17 e in
Peter PIREČNIK, Skorno 39

Nataša KAVČNIK, Koželjskega 4, Velenje in
Simon ROČNIK, Zavodnje 29

Krsti

V mesecu juniju so bili krščeni

TJAŠA, DEJA, KATJA, MONIKA, MIA-SARA, MATIC, LAURA, JAN
ter v Zavodnjah
LAURA, SARA, ŽAN in TINKARA.

Foto: MiKo

Policijska Pisarna ŠOŠTANJ

Modro bela kronika

Neurje podrla kozolec

V soboto, 10. julija, je neurje z močnim vetrom in deževjem v Topolšici delno podrla kozolec, velikosti 10 krat 6 metrov, last M. V. Škoda, nastala na objektu znaša za okoli 500.000 SIT.

Vlom v vrtec Lučka

Dne 12. 7. 99 je bila policijska postaja Velenje obveščena, da je neznan storilec prek vikenda vlomil v vrtec Lučka v Šoštanju. Pri ogledu so policisti ugotovili, da je neznan storilec iz notranjosti vrta odtujil računalnik Pentium, faks modem, disk s programom ter šop ključev. S tem dejanjem je neznan storilec Vrtec Šoštanj oškodoval za okoli 200.000 SIT.

DOGODKI

PRENOVA KULTURNEGA DOMA V TEKU

Soštanjski kulturni dom bo temeljito prenovljen. V januarju 1999, ko je Občina pridobila tudi gradbeno dovoljenje, so prostore doma zasedli Vegradovi delavci in se lotili obnove. Začetna dela so kmalu pokazala, da je zaradi dotrajanosti doma potrebno postoriti še marsikaj dodatnega. Dela pa je treba končati in Marjana Čelofiga z NOE za družbene dejavnosti pravi, da zavržno upajo, da bomo letošnji občinski praznik, 30. september, praznovali v kulturnem domu: *Dela potekajo po planu, zamiki nastajajo prav zaradi pojavljanja večjih potreb po prenovi. V domu bomo pridobili dodatnih tristo kvadratnih metrov uporabnih površin. Glavna dvorana bo doživela največ sprememb. In ker je to kulturni dom, bo*

služila temu namenu. Zato uvajamo elemente za izboljšanje akustike. Seveda bo dvorana služila tudi kino predstavam. V domu bo ponovno našla prostor tudi knjižnica, ki se mora zaradi denacionalizacija seliti iz dosedanjih prostorov. Da je knjižnica v sklopu doma, je najbolj prav, saj bo tako dom dnevno obiskovan. Knjižnica bo velika okrog 200 kvadratnih metrov. Nova pridobitev bo manjša komorna dvorana, velika okrog 100 kvadratnih metrov, ki bo namenjena pevskega zboru in manjšim koncertom varovancev glasbene šole. S prenovi bomo torej pridobili več prostorov ter izboljšali urejenost in funkcionalnost šoštanjskega doma, kar pa bo zahtevalo tudi več sredstev, kot je bilo sprva predvideno.

MiKo

Foto: M. R.

KAKO (NE)VAREN JE ŠOŠTANJ

Po več zaporednih vlomih v poletnih mesecih, ki so se zgodili v TUŠ-u in vrtcu, si krajanje zastavljajo vprašanje, ali gre za organiziran kriminal? Pravzaprav je vlomov še več, nam je na zastavljeno vprašanje odgovoril Franc Tajnik, pomočnik komandirja policijske postaje Velenje. *V obeh primerih, tako tovarna usnja kot Vrtec Šoštanj, je bila podana kazenska ovadba tožilcu proti neznanim storilcem. Ali so dejanje storili isti storilci, je težko reči. Tudi sledi je premalo, da bi lahko po tem sklepali, da se v Šoštanju pojavlja organiziran kriminal. Vlomov je še več, na primer vlom v Erino skladišče ter v Vegradove prostore, kjer so bili storilci mladoletniki iz Šoštanja. Pred kratkim je bilo vlomljeno v Mayerjevo vilo. V veliko primerih gre za mladoletne osebe in je ob vladu ugotovljeno, da so bile odnešene stvari pogosto nenavadne in se jih pravi vlomilec ne bi lotil. Tudi v takih primerih se poda kazenska ovadba tožilcu in se v primeru, da je storilec odkrit čez leto ali celo več, zadeva samo dopolni in se preda končni obravnavi. Oškodovanec pa ima tako vedno priliko, da poda predlog ali pa ga umakne. To je seveda možno*

v primerih, ko gre za manjše tatvine, tako rekoč brez večjih vrednosti. V primeru TUŠ-a in Vrtca to seveda ni možno, temveč so zadeve v rokah tožilca.

Kljub temu lahko rečemo, da je kaznivih dejanj na območju Šoštanja več kot v enakem obdobju lani, kar kažejo tudi naslednje primerjave. V lanskem letu sta bila v prvem polletju 2 vlomov, tri tatvine, ni pa bilo zaslediti nobene rop. Letos imamo v enakem obdobju 19 vlomov, 9 tatvin ter 2 rop. Podatki se nanašajo le na Šoštanj.

Ne bi mogel reči, da je stanje zaskrbljujoče, vendar budnost in preventiva nista odveč. Policija vidi veliko pomoč tudi pri ustanavljanju sosvetov, o katerih je beseda že stekla. Želimo si, da ljudje ne bi zatiskali oči pred dejanji, ki se dogajajo pred njihovim nosom, pa se iz strahu ali drugih razlogov nočejo vmešavati. Kriminal se tiče vsakega posameznika, pa naj ga zadane direktno ali ne.

Vloma v TUŠ in Vrtcu ostajata zaenkrat brez znanih krivcev, čas pa bo prav gotovo pokazal in potrdil ali pa zanikal govorice, ki krožijo med ljudmi.

MiKo

PRAZNIČNO V RAVNAH

Obeležili dva pomembna praznika

V četrtek, 24. junija, je bil večer v Ravnah praznično obarvan. Krajanje so se zbrali na kratki kulturni prireditvi, ki je bila namenjena praznovanju krajevnega praznika in dneva državnosti. Program je potekal pri Jazbeški kapeli, katero je pred kratkim obnovil lastnik ob minimalni pomoči KS Ravne. Ob tej kapeli že osem let raste lipa, ki so jo krajanje posadili v čast samostojnosti Slovenije. Moški pevski zbor Ravne je s petjem slovenske himne začel s programom. Predsednica KS Ravne Erna Obšteter je s pozdravnim govorom poudarila, da je sedaj čas za razvoj in napredek, naša naloga pa je, da s skupnimi močmi pripomoremo k temu. Vse prisotne je pozdravil tudi podžupan občine Šoštanj Milan Kopušar, ki je skupaj z Erno

Obšteter podelil krajevna priznanja najzaslužnejšim krajanom. Priznanje so dobili Viktor Potočnik za dolgoletno uspešno predsedovanje v KS Ravne ter Marjan Kotnik in Jože Jančič za nesebično pomoč pri izgradnji Pungartnikove hiše. V nadaljevanju programa so učenci podružnične šole Ravne pod budnim očesom svojih učiteljev Danije in Rudija Olupa recitali, peli in igrali na frajtonerico. V njihovih očeh je bilo opaziti veselje, kajti prišel je čas počitnic. Folklorna skupina Vandrovčki je pod vodstvom Milene Movh zaplesala nekaj ljudskih plesov. Sledil je blagoslov na novo obnovljene Jazbeške kapele, ki ga je opravil dekan šoštanjske župnije Jože Pribožič. Preostali del večera so krajanje preživeli v domu krajanov Ravne, ki je bil poln tako ljudi kot prijetne glasbe domačih muzikantov.

Erna Obšteter

Krajevni praznik v Ravnah

OBISKOVALCEM V LAJŠAH JE ZASTAJAL DIH

Odlično pripravljen letalski miting

Aeroklub Gorenje je v soboto, 17. julija, na letališču v Lajšah pripravil letalski miting. Privabil je veliko obiskovalcev, ki so uživali v pestrem programu. Sodelovali so padalci iz Murske Sobote, domači modelarji, nad letališčem se je za nekaj časa razprostrl balon. Iz Portoroža je s svojim letalom Turbolet priletel domačin Stane Potočnik, iz Maribora pa so člani tamkajšnjega aerokluba prileteli s starim, a odlično obnovljenim letalom AERO 3, ki je pokazalo, da ni le za muzej. V prikazu letenja skupine štirih športnih letal je z letalom PIPER TOMAHAWK sodeloval odlični domači športni in poklicni pilot Damjan Glinšek, s prikazi akrobatskega letenja pa sta v programu sodelovala domača jadralna pilota, Janez Koren s PILATUSOM B-4 in Jože Verdev z Elanovim DG-303. Nato so vragolije v zraku (beri akrobatsko letenje) prikazali še piloti iz aerokluba Murska Sobota, med katerimi je bil tudi udeleženec letošnjega

svetovnega prvenstva v akrobatskem letenju Peter Podlunšek s svojim novim letalom EXTRA 2000. V programu sta sodelovala tudi helikopterja. Vojaški helikopter je prikazal reševanje ponesrečenca, helikopter zasebnika Strojca pa je gledalce prevzel s svojo izjemno hitrostjo. Značilnost vseh letalskih mitingov je, da je najboljše vedno prihranjeno za konec. Tudi tokrat je bilo tako. Zadnjo točko letalskega programa je izvedel član aerokluba Gorenje Matjaž Kačičnik z vojaškim letalom PILATUS PC-9. Matjaž Kačičnik je eden od štirih članov prve slovenske vojaške akrobatske skupine in gledalcev ni razočaral. Prav nasprotno, dokazal je, da odlično obvlada letalo, akrobatsko letenje in da mu je teren poznan. Poleg letalskega programa so obiskovalci lahko uživali še ob ogledu kronološkega pregleda letenja v Šaleški dolini in razstave nastopajočih letal, po končanem mitingu pa so se zabavali v družbi skupine Agropop.

Bernarda Meža, Aeroklub Gorenje

Foto: MiKo

NOVO!!!

S septembrom Vam nudimo novo storitev: **vođenje DEVIZNEGA RAČUNA.**

Devizni račun v naši banki bo omogočal:

- vođenje različnih vrst konvertibilnih valut
- nakup, prodajo in konverzijo med valutami
- gotovinsko in negotovinsko poslovanje

Sredstva na deviznem računu boste lahko porabili za:

- plačilni promet s tujino
- trgovanje s tujimi vrednostnimi papirji
- trgovanje na deviznem trgu z izvedenimi finančnimi instrumenti
- ali jih vezali z različno ročnostjo in v različnih valutah.

POSEBNA UGODNOST: do konca letošnjega leta Vam odpremo in vodimo devizni račun brezplačno.

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje, bančna skupina Nove Ljubljanske banke

PISARNA ZA VARSTVO POTROŠNIKOV SPET DELUJE

O bmočno pisarno zveze potrošnikov Slovenije v Velenju so v februarju letos zaprli. Vzrok: premalo denarja, kljub volji ljudi in posluhu občine. Vendar se nekateri ljudje niso preprosto strinjali z dejstvom, da pisarne, v katero so se zatekali po pomoč potrošniki z najrazličnejšimi problemi, ne bo več. V preteklem obdobju je imel veliko zaslug za delovanje te pisarne Janez Pelko in prav on se tudi zdaj ni kar tako vdal v usodo. Navezal je stike, pognal v tek različne aktivnosti in pisarna v Velenju je z junijem spet zaživela. Tokrat pod okriljem Varstva potrošnikov Celje, kar pa za nekoga, ki išče pomoč pri rešitvi problema niti ni tako pomembno. Delovanje v duhu zaščite potrošnikov je prvo vodilo gospoda Pelka, ki vodi svetovalno pisarno na Efenkovi 61 b, kjer je bila že prej. Tam ga najdete vsak ponedeljek in sredo od 9. do 12. in od 15. do 17. ure, na voljo pa je tudi telefonska številka 871 321.

Seveda mora potrošnik, ki čuti nepravilnost, sam narediti prvi korak. Mi tukaj ga lahko le pravilno usmerjamo k rešitvi problema ter tudi terjamo kakšen odgovor, ki ga potrošnik v svojem imenu ni dobil, je poudaril gospod Pelko, ki je v najin pogovor vpletel tudi misel o svetovalni pisarni, ki bi delovala tudi v Šoštanju. S tem bi pravzaprav samo obnovili pisarno, ki je v Šoštanju že bila.

Potrošniki s svojimi zadregami z nerazumljivimi položnicami, težavami pri nakupih različnih dobrin, nemoči ob neizvršenih obveznostih po pogodbah ter drugih stvareh, ki so del našega vsakdana, torej nismo več sami. Svetovalna pisarna res ne more prevzeti problema nase, vendar lahko s svojimi nasveti in poznavanjem najrazličnejših zakonov pravilno usmeri k rešitvi težave.

MiKo

Roka pregnancem - Slovenska vas

T elevizija Slovenija je pripravila v okviru skupne akcije 115 medijev in človekoljubnih organizacij Roka pregnancem - Slovenska vas dve odmevni oddaji. Največji znesek v drugi oddaji je prispeval Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in sicer 5 mio SIT. V prvi oddaji je bila največji donator z enakim zneskom Tobačna Ljubljana. Operativni štab akcije se je odločil, da bo Slovenska vas postavljena na Kosovo, kamor se je doslej vrnila velika večina pregnancev. Štab je podprl tudi prizadevanja vodstva akcije, da bi elemente za postavitev naselja na Kosovo prepeljali v okviru dostave mednarodne pomoči, kar bi pomenilo izreden prihranek sredstev oziroma bi omogočilo nabavo večjega števila bivalnikov. Čim bo na Kosovu pod okriljem mednar-

odnega skrbništva vzpostavljena civilna oblast, jo bo vodstvo akcije zaprosilo za lokacijo in za potrebna dovoljenja za postavitev vasi. Načrtovalci akcije bodo pri tem sporočili željo darovalcev, naj bo vas postavljena v kraju, kjer so za povratnike razmere za bivanje najtežje. Zadnji podatki kažejo, da se je od napovedanih dobrih 63 milijonov dolarjev pomoči za pregnance s Kosova na žiro računa Rdečega križa Slovenije in Slovenske Karitas steklo že več kot 60.370.000 tolarjev ali 95 % vsega napovedanega denarja.

Danica Simšič

Rdeči križ 50101-678-51579
Karitas 51800-678-52987
sklic 6007
namen nakazila roka pregnancem

PESEM BREZ NASLOVA

V okviru praznovanj, ki jih je priredila KS Šoštanj, je potekala tudi predstavitev idejnega projekta prenove Kajuhovega parka. Projekt je predstavil avtor arhitekt Nande Korpnik. Po govoru predsednice KS, Cvetke Tinauer, so svoja dela predstavili člani in sodelavci Šaleškega literarnega društva Hotenja. Nastopili so Josip Bačič, Marjan Kukovec, Milojka Komprej, Jerica Pirtovšek, Peter Radoja, Maja Rezman, Ivo Stropnik in Stojan Špegel. Pred več kot 60 Šoštanjčani so dokazali, da se Kajuhova tradicija v našem mestu nadaljuje in da niso samo dobri pesniki, ampak tudi odlični izvajalci. Petra Radoja je navdušila s svojim petjem ob spremljavi kitare, na koncu pa so pripravili še dve presenečenji. Dore Gorogranc je zrecital pesem, ki jo je o Kajuhu napisala njegova teta. Pepca Skornšek pa nam je povedala marsikaj o življenju pesnika, ki ga je osebno poznala, za konec pa nam je občuteno povedala neobjavljeno Destovnikovo pesem. Vsi prisotni so bili mnenja, da je v Šoštanju takih in podobnih dogodkov premalo in želeli so si, da bi se tak večer še ponovil.

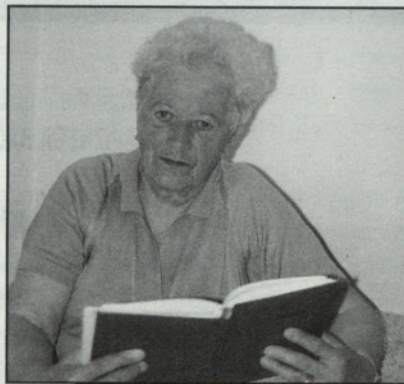

Foto: M. L.

Obiskali smo gospo Pepco Skornšek, ki je za List občine Šoštanj ljubeznivo povedala zadnjo kitico Kajuhove pesmi brez naslova:

*Takrat pa si prišla ti,
počasi, dostojanstveno,
kakor vedno.
Nisem ti videl popolnoma
v tvoj obraz,
pač pa tvoje sinje oči,
iz katerih se je razlivala
vsa milina tvoje duše.
Ko sem ti tako gledal v obraz,
sem pozabil na ves svet
in trpljenje
in niti na dnu duše se mi ni
pojaviła misel, da bi ti
mogla lagati in varati,
a vendar...*

Marija Lebar

Šoštanjsko turistično olepševalno društvo v Škocjanu

Konec prejšnjega meseca so se člani TOD Šoštanj odpravili na izlet v Škocjanske jame. Po ogledu kapnikov, stalagmitov, stalagtitov in stalagmatov, apnenčastih orgel in skodel, Tihe in Šumeče jame, čudovite podzemne Reke v globini 150 metrov in panorame Matavuna so se razporežili od Škocjanskih jam odpegljali v Cerknico, ki je bila prvič omenjena 1040. leta. Cerknica je v srednjem veku ležala ob pomembni tovarni poti, zato je bila izpostavljena turškemu napadom. Tu so si ogledali gotško cerkev Marijinega rojstva. Zaradi turških obleganj so jo ogradili z visokim taborskimi obzidjem, ki je delno ohranjen. Nato so se odpeljali na vrh Slivnice nad Cerknico in si ogledali še Coprniško

jamo. Nato se se odpravili do Jezerskega hrama v Dolenjem Jezeru, kjer je bil kasneje piknik. Stane je poskrbel, da so si z njegovega lojterskega voza ogledali že precej izsušeno Cerkniško jezero. Najbolj vroči "turisti" Boris, Aleš, Neje in Peter pa so se v spodnjicah v njem tudi okopali. Po povratku v vas se veliki, tehnično dovršeni, Kebetovi maketi Cerkniškega jezera niso mogli načuditi. Za dobro voljo pa so vseskozi s svojimi instrumenti skrbeli Justo - trobenta, Jaka - diatonična harmonika in Boris - kitara ter Petra in Mateja s petjem in brenkanjem na kitaro. Tako plesu ni bilo konca. Tokrat se je dalo čarovnice otipati. Vrnili so se v zgodnjih jutranjih urah.

F. R.

SREČANJE ANDREJČEVE - ARNEŽNIKOVE RODBINE

Praznik državnosti, 25. junij, so mnogi izkoristili za različne aktivnosti, rodbina Andrejce pa se je ta dan v velikem številu (okoli 200) zbrala na svojem prvem rodbinskem srečanju na letališču v Lajšah. Lepo vreme in prijetno okolje, najbolj pa dobra volja udeležencev od najstarejših v rodbini 93-letnega prade- da Ivana in 84-letne tete Fanike do najmlajših pravnukov, ki so prišli na prvo srečanje v naročju staršev, so ta dan naredili res prazničen. Okoli 400 let nazaj sežejo podatki o Andrejčevem oziroma Arnežnikovem rodu, ki se je razvijal in cvetel na meji med Štajersko in Koroško, med Graško goro in Razborjem. Prapradedku Mihui in praprababici Apoloniji se je v letih od 1900 do 1916 rodilo 13 otrok. Seveda jih je nekaj že zelo mladih umrlo, 7 pa jih je

doživelo viskoko starost nad 85 let. Ustvarili so si družine in rodilo se jim je 35 otrok - bratrancev in sestricen, ki so danes v najlepših letih. Tudi ti so si ustvarili družine; večina v bližnji okolici, nekateri pa so si poiskali dom širom po Sloveniji. V teh družinah se je rodilo 81 pravnukov. Kar 42 od teh si je že poiskalo partnerje in imajo že 70 otrok - prapravnukov, 3 pa so še na poti. Skoraj vsi so si svoje prvotno "gnezdece" na Graški gori ogledali še s ptičje perspektive - iz letala. Tudi Ivan in Fanika nista hotela zamuditi te izjemne priložnosti. Ko sta spet stala na trdnih tleh, se nista mogla načuditi lepemu doživetju. Prijetna doživetja tega dne pa so nas vse prepričala, da se je vredno potruditi za ponovno srečanje čez dve leti.

Jožica Andrejce

AGROPOP - POSEBEJ ZA ŠOŠTANJ

Za člane ansambla Agropop sem se osebno prepričala, da tudi sami delujejo tako kot njihove pesmi. Norčavo, a iskreno, ironično, a pošteno, predvsem pa v vse vpletajo veliko humorja, za katerega pravijo, da je malo uvoženega. Slovenci smo menda preveč zaprti, da bi se znali čisto od srca nasmejati. Na mitingu v Lajšah sem izkoristila priliko in jih poprosila za izjavo za List. Bolj za šalo kot za res sem se prišutila k njihovi mizi. Klinčič se je smejal moji pohvali, da je v živo mlajši kot prek ekrana, in izjavil, da se ne nagiba k pedofilom. Kaj naj bi to pomenilo, bi menda vedela Šerbi. Šerbi ni vedela, ker je imela polna usta. Bila je pavza, čas, ko se človek okrepeča, in v tem času Šerbi ne daje izjav. Obrok hrane je tabu. Klinar mi je nato rekel, da je njihova splošna izjava kar tale: *Mi smo eno domačo zašpikal, skupaj smo pil in polke našilgal, zmer nas je več, ampak tistih ta prav, ki smo v srečo Slovenci ostal.* Med smehom in pripombami, ki jih vseh ne smem navesti, mi povedo, da

bodo simbol prašiča zamenjali z ovco. Za to, da bodo prašiči ljubosumni. Med poletjem se bodo menda tudi ukvarjali z ovci. Sedeli bodo na hribu in čakali, da ovce zbežijo. Šerbi se jim ne bo pridružila. Šerbi bo šla nekam ven, nekam, kjer je mir in počitek; nekam, kjer je ne poznajo. No, takole malo bolj zares so mi vendarle zaupali, da pripravljajo ploščo. Naslov ene izmed pesmi bo Ko prašiči umolknejo, osebno izpovedna pa bo baje Šerbijina o ježevcu. Glasba na tej plošči bo obravnavala živalsko tematiko, pravijo, da se vračajo nazaj k naravi. Inspiracijo še izbirajo in ko jih povprašam, če jo bodo našli kaj tudi v Šoštanju, se oglasi Polde in pravi, da bo najbrž naslov skladbe Turbo-stein. Za miting so rekli, da bi ga lahko popestrili z Ukrajinkami, ki skačejo s padalom, od letal pa so jim menda najljubše štoklje. Tako. To je vse, kar so mi bili pripravljeni povedati v svoji izjavi. Se vam zdi, da si delajo norce in da niso resni. Morda. Škode pa le ni nobene, če se znajo veseliti in svoje veselje prenašati tudi na druge.

MiKo

Foto: MiKo

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ PRAZNOVALA

Ob dnevu državnosti in ob 88-letnici imenovanja Šoštanja za mesto, je KS Šoštanj organizirala vrsto prireditev na več področjih, kot so gospodarsko, športno in kulturno in vse krajanje s pismenimi vabili povabila na skupno praznovanje.

Ob tej priložnosti smo se pogovarjali s predsednico KS Cvetko Tinauer: *Lahko rečemo, da smo bili z odzivom na naše prireditve zelo zadovoljni. Tako smo dobili potrditev za naše delo. V svetu KS smo mnenja, da smo tu zaradi krajanov in tako tudi delujemo.*

Dobro obiskano je bilo srečanje, ki ga je v Vili Široko na pobudo KS organizirala Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica. Zbrali so se direktorji večjih podjetij, ki imajo sedež ali obrate v Šoštanju. Vsi udeleženci so se strinjali, da so taka srečanja potrebna, saj se tudi direktorji med seboj le redko srečajo in pogovorijo. V sproščenem vzdušju je že bila nakazana rešitev konkretnega problema, ko je predstavnik Vegrada povedal, da imajo v Šoštanju preveč prostora, direktor Gorenja Notranje opreme pa, da ga imajo za načrtovano širitev premalo.

KS je želela videti, kaj pri vseh problemih, ki jih ima gospodarstvo v kraju, lahko sploh naredi. Slišati je bilo, da bo po tem, ko so v TUŠ nehali s proizvodnjo, enako tudi z Elkrejem. Direktorica Marija Vrtačnik je povedala, da imajo v Elkreju velike težave zlasti z bolniškimi izostanki, saj imajo včasih na delu samo 50 % delavk. To pripisuje preveč liberalnemu zdravstvu. Povedala je, da bodo delovna mesta skrčili, o ukinitvi proizvodnje pa še niso sprejeli dokončne odločitve. Tudi v Termoelektrarni napovedujejo postopno krčenje delovnih mest. KS je apelirala na direktorje, da bi poskušali za razna kooperantska

dela poiskati izvajalce v lastnem kraju in tako zagotovili delovna mesta domačinom.

Tudi četrtkovo srečanje ob okrogli mizi je bilo produktivno. Nekateri udeleženci so nakazali kar nekaj rešitev. Med zanimivimi govorniki je bil direktor Doline, Drago Pokleka, ki je rekel, da je Trg bratov Mravljakov zamrl zaradi prometne ureditve, saj se je podoben problem pokazal tudi v Starem Velenju. Predlagal je, da bi bilo potrebno preveriti prispevke za mestno zemljišče, ker so morda zemljišča drugje cenejša. Po njegovem bi v Šoštanju morali graditi več stanovanj, da bi tako v mesto privabili mlade družine. Iz lastnih izkušenj vidi, da je kupna moč v Šoštanju nizka, trgovine pa imajo največ prometa v dneih, ko se izplačujejo pokojnine.

Lahko rečem, da je KS želela ponuditi roko in podjetnikom povedati, da so v našem kraju dobrodošli in da na pomoč KS (po njenih zmoglostih) lahko vedno računajo. Žal pa še vedno ni potrebnih stikov z nekaterimi večjimi privatnimi podjetniki, ki se kar nekako ograjujejo od dogajanja v kraju, je povedala Tinauerjeva.

Ob teh delovnih dogodkih pa so potekale tudi številne športne prireditve, praznovanje pa so zaključili na sam predvečer dneva državnosti s kresovanjem, preletom balonov in prazničnim govorom, v katerem je Danilo Čebul povedal marsikaj kritičnega, pa tudi spodbudnega. Med drugim je dejal: *Večstrankarska ureditev je dejstvo, zato jo moramo sprejemati kot politično realnost. Spoštujmo tiste vrednote, po katerih so le-te (stranke) razpoznavne in bomo mnogokrat prišli do spoznanja, da so samo poti do cilja različne.*

Šoštanjčani upajo, da bo še večkrat priložnost za taka praznovanja.

Marija Lebar

ZAKLJUČNA EKSURZIJA ŠESTOŠOLCEV

Prebudili smo se v sivo jutro. Težki oblaki so viseli nad hribi. Ali nam bo slabo vreme pokvarilo zaključno ekskurzijo? Nasmejanih obrazov smo kmalu pregnali slabo voljo.

Končno je voznik zaprl vrata avtobusa. Že po nekaj metrih vožnje smo izvršili napad na sladkarije. Pripovedovali smo si šale in poslušali glasbo. Muzej Bistra! Najzanimivejši so bili stari avtomobili bele in črne barve, ki so nas popeljali v preteklost. Sprehodili smo se še po drugih prostorih muzeja in občudovali živali, stroje ter poslušali o lovstvu, ribolovu ...

Avtobus in... Škocjanske jame! Nadelo smo si topla oblačila. Stopili smo v Tiho jamo. Tla so bila spolzka in mokra. Videli smo kapnike različnih oblik: medveda, dvojčka... V Šumeči jami je glasno bučala reka Reka. Ko smo šli čez most, je bilo za nekatere prav grozljivo. Drugi pa so vztrajno gledali v globino,

kot da jih ni bilo strah. Fantje so nalašč glasno kričali. Zapustili smo jame, polne skrivnosti. Deževalo je, zato so nas pri hoji motili dežniki. Vožnja z nekakšnim dvigalom in postanek za malico. Pice so nam tekline, saj smo bili že zelo lačni. Utrujeni in umazani smo sedli v avtobus in se kot otopeli odpeljali proti Vrhniki. Cankarjeva rojstna hiša nas je prepričala o revščini ljudi na klancu. Imeli smo nenavaden občutek, ko smo se dotikali predmetov. Pot proti domu. Utrujenost je izginila in kljub nenehnim opozorilom učiteljice smo bili preveč razposajeni. Na Trojanah smo jedli krofe, sladkarije in pili sokove. Preostanek poti smo "rafičali", prepevali in si nagajali. V Šoštanju so nas starši že nestrpno čakali. Polni lepih vtisov smo se odpravili domov. Končal se je eden od najlepših dni v šolskem letu.

Šestošolci
OŠ Karla Destovnika Kajuha

Š P O R T

VOŽNJA JE ODKLOP!

Srečanje motoristov v Lajšah

Prihrumeli so v mesto in razbili enoličnost sobotnega popoldneva z oglušujočim hrupom. Skupine motoristov v obvezno počasni vožnji in z razvito zastavo, ki jo kot prvi v koloni nosi predsednik kluba so napolnile šoštanjske ulice. Kot v Ameriki. Kot da so ušli s platna ali iz filma Črni John. V svojih izvirnih usnjenih oblačilih, z hipijevsko pričesko, z motorji, ki so prirejeni po voznikovih željah, so vzbujali vtis nečesa tujega, nenavadnega. Šoštanjčani so jih gledali, občudovali in komentirali, kolone pa so se drug za drugo usmerjale proti Lajšam.

V soboto, 3. julija, je Moto klub Šoštanj, ki deluje od leta 1997 organiziral svoje prvo srečanje na letališču v Lajšah. Srečanja se je udeležilo okrog 700 motoristov in motorističnih zanesenjakov. Med motorji najrazličnejših tipov in znamk, od hond, BMW-jev, yamah, laverd in kdo bi jim vedel imena, sem se prebila do predsednika šoštanjskega kluba Vlada Goršiča. V klubu so namreč novosti; legendarnega Vilija Pečovnika, ki je prav gotovo z dušo in telesom motorist, je zamenjal novi predsednik, ki bo klub dalje vodil v duhu prijateljstva in tovarištva.

Moto klub Šoštanj šteje 31 članov, njegov namen pa je povezovanje ljubiteljev in voznikov motornih koles ter povezovanje s podobnimi organizacijami. Tako je društvo včlanjeno v Zvezo moto klubov Slovenije, ki združuje 30 klubov.

Se morda sliši čudno, a ni. Ti ljudje niso razpuščena banda, temveč organizirana skupnost s svojimi pravili, statutom in še čim. Cilj zveze je usposabljanje in osveščanje udeležencev v cestnem prometu ter koordinacija med klubi pri organizaciji motorističnih srečanj.

V našem klubu smo si za letošnje leto zadali nalogo, da postavimo klub na trdne temelje. Prav tako bomo nadaljevali z organizacijo vedno boljših motorističnih srečanj, katerih cilj bi bil poleg razvedrila tudi vključevanje v širše interesne dejavnosti s področja vzgoje in izobraževanja v cestnem prometu.

S svojimi dejanji bi radi prepričali ljudi, da nismo trop motorističnih prenapetežev, ampak enakopravno aktivni udeleženci v cestnem prometu, me je za konec prepričal o iskrenosti svojih besed Vlado Goršič.

Biti motorist - način življenja

Pomešala sem se med motoriste in skušala med gostujočimi klubi izvedeti še njihovo stališče.

Drago Jakopič je predsednik lani ustanovljenega MK Modras Mislinja. Je svojevrsten človek že na pogled, v pogovoru pa me je še dodatno presenetil s svojim pozitivnim gledanjem na življenje. Alkohol odklanja in ga odsvetuje tudi ostalim članom kluba. Motorist je od leta 1970. Takrat je bila vožnja z motorjem pravi užitek, pravi, saj na cesti ni bilo toliko prometa. Sledila je prekinitve, vendar je bila želja v njem prevelika, saj čuti, kako motor iz njega naredi drugega človeka. Zdaj vozi trokolesnik, ki ga je sam izdelal s pomočjo drugih. Deli trokolesnika so nekoč pripadali VW, dovršen pa je z veliko malenkostmi (tudi govejo kožo), ki dajejo motorju svojevrsten videz. Uživa v počasni vožnji in je z dušo in srcem pri klubu ter podpira srečanja, kjer se kali prijateljstvo in utrjuje poznanstvo.

Franc Bratec iz MK Kurent Ptuj vozi Hondo VF 500F. Z motorjem se vozim že štiri leta, član kluba pa sem dve leti. Tudi v službo se vozim z motorjem, naj bo dež ali sonce, zato pa moram motor kar naprej čistiti. Z zamazanim motorjem ne grem nikoli na cesto. Če se vozim sam, se ne počutim tako kot v skupini, kjer je občutek, da si nad drugimi. Sicer sem ljubitelj počasne vožnje, vendar me je pred sezono vedno nekoliko strah. Menim, da 80 odstotkov motoristov ni krivih za nesreče, vendar vedno ob nesrečah pomislim nase, in kadar je kolona, ne prehitevam. Tudi drugačno muziko poslušam, kadar sem na motorju.

Suzana Časl prihaja iz MK Zmaj Mozirje. Ljubiteljica motorjev je od šestnajstega leta dalje, ko je spoznala fanta, ki je vozil laverdo 500 SPORT. Ljubezen je utrjevala tudi ljubezen do motorjev, saj je vseskozi moževa sopotnica, kljub dvema otrokoma. Od začetka je bila vožnja bolj športne hitrosti, zdaj pa je bolj turing. Z možem sta ljubitelja narave in jo na motorju tudi najbolj intenzivno občutita. Avtomobilisti ju včasih ne upoštevajo, padca pa k sreči še nista imela. Veseli se, da se tudi otroka navdušujeta nad motorji in sama se z grenkobo spominja obdobja, ko sta bila z možem brez motorja in se ji je zdelo, da je v njunem življenju praznina.

Stane Pfeifer, lastnik Kava bara Zmajeva votlina je predsednik MK Zmaji, ki je nastal iz prejšnjega kluba, katerega predsednik se je smrtno ponesrečil. Težko je včasih v klubu motoristov usklajevati tako različne interese in vzdrževati tudi red in disciplino. Moti me, da nekateri člani niso dovolj resni in odgovorni. Biti član pomeni prevzeti tudi določene

obveznosti. Motor vozim že petnajst let. Prvi motor je bil PUCH 250; takrat še nisem čutil veselja, nato pa je z menjavo motorjev Jawa, MZ, Suzuki, Kavassaki prišlo navdušenje. Zdaj vozim Hondo Varadero. Vožnja je odklop. Lani smo imeli fantastičen izlet z raftingom na Soči in vsem ostalim. Res pa je, da so nas zavrnili v kampu, čisto a priori - ker smo motoristi. Tudi med ostalimi, med pogovorom in takole na uho, nisem ujela ničesar, kar bi me prepričalo o čem drugem kot o tem, da po božje častijo svoje motorje in da so v glavnem uživači. V vsakdanjem življenju so podjetniki, gospodinje, delavci, direktorji in vse tisto, kar zahteva življenje. Ko pa sedijo na motor...

Vožnja je odklop!

Kako je, ko sediš na motor, sem občutila tudi jaz. Predsednik moto kluba Modras, Jaka, ni hotel dati izjave: *Punca, ali se boš peljala, ali pa ne bo intervjuja. Ne moreš pisati o motorjih, če se sama ne voziš z njimi.*

No, tudi z raketo se ne bom peljala, pa bi nekaj le vedela napisati o njej, sem jezicala nazaj. Pa nič.

Ta pa nič mi ni bil všeč. A naj zdaj ostanem brez izjave, da se mi bodo še smejali. In kaj bo rekla urednica. In tudi to ne pomaga, ko pojasnim, da sem nekoč fanta pustila prav zaradi tega, ker je imel motor.

Torej se vdam v usodo, ali bolje rečeno sedem na trokolesnik. Opremljena s čelado poslušam Jaka, da je motor sestavljen sam, da predstavlja njegov način življenja in da na motorju doživlja vse tisto, kar nosi v sebi. Kar je njemu lastno in ne more dati na dan v vsakdanjem življenju. Se me potolaži, da ne mara hitre vožnje, da je smisel njegove vožnje v uživanju občutka, da sta si človek na motorju in narava blizu. Da ima občutek moči nad stvarmi okrog sebe, kar mu daje moč hitrosti in upravljanja z njo. Zdrznem se ob zvoku glasbe. Seveda, tudi radio ima na njem, poleg številnih detajlov. Večina motorja je obložena z govejo kožo in na zadnjem sedišču je prav udobno. Speljeva. Trdno se držim ročaja voznikovega sedeža in ga tiščim za vrat. Peljeva počasi, na ovinku ne visim z motorja tako kot mislim, da bi bilo potrebno. Kje pa. Togo sedim, malo pa že gledam po okolici. Hiše, ljudje, travniki in njive mi hitijo nasproti in zbežijo mimo mene. Ob cesti naju pozdravlja otrok in starček s kolesom je zavil na rob cestišča in si naju radovedno ogleduje. Že sva mimo njega, mene pa začne preplavljati občutek zadovoljstva. Slediva črti, ki jo je na nebu zarisalo letalo in imam občutek, da ga bova ujela. Ko se peljeva skozi gozd se stoletne smreke umikajo in privzdigujejo svoje veje s ceste. Kope sena se razbežijo po travniku in se za nama znova postavijo v vrsto, prometni znak ob cesti je le bežna senca. Peljeva se čez most in reka, ki teče pravokotno v smeri najine vožnje naju ne more preplaviti.

Sproščena položim roke na naslonjalo svojega sedeža in udobno se naslonim nazaj. Občutim valovanje zraka, božanje sapic in veter v lasih. Da veter v lasih, ki mi daje občutek svobode, breztežnosti, povzroči dvig andrealina in stanje nepoznane blaženosti.

Je to to?

Da. To je to.

MiKo

VAŠKE IGRE V FLORJANU

Preproste, a domiselne igre so se odvijale v nedeljo, 27. junija na (prenovljenem) igrišču v Florjanu in za en popoldan spet združile ljudi od bolj ali manj blizu. KSD Mačji kamen Florjan je tudi letos organiziralo vaške igre in k sodelovanju pritegnilo še ekipe Skornega, Belih Vod, Topolšice, Lepe njive in Pohrastnika.

Potrebno se je bilo preizkusiti v kar sedmih disciplinah: od obešanja perila, luščenja koruze, žaganja hloda, menjave klobukov, kdo bolje zadeva, do pretakanja vina in seveda vlečenja vrvi. Skupno število točk je dalo tudi končnega zmagovalca. Brez protekcije je zmagala domača ekipa, to so vrta dekleta in fantje iz Florjana, ki imajo nad trideset let.

K izvedbi iger, ocenjevanju in razglasitvi rezultatov sta strokovno pristopila Franc Oblak in Boris Plamberger, program pa je povezoval Rajko Zaleznik, ki se je izkazal s svojimi govorniški sposobnostmi. Organizacijske sposobnosti sta pokazala tudi Roman Oblak in Edi Ovčjak, pa še mnogi drugi, ki so pomagali. Ob tej priložnosti se jim nosilci iger najlepše zahvaljujejo.

Igre je otvoril predsednik KS dr. Valter Pirtovšek, ki se ne izkazuje samo po

besedah, temveč tudi po dejanjih. Podelitev nagrad in diplom najboljšim (vsi so bili dobri) pa je opravil predstavnik Kmetijske zadruge Šaleška dolina Ivo Drev. Kmetijska zadruga je bila tudi generalni pokrovitelj teh iger, k pestri izbiri dobitkov pri srečolovu pa so pripomogli še nekateri.

Vse je bilo tako, kot je treba. Prijeten kraj, prijetni ljudje in na koncu še dobra glasba ansambla Vesna dolgo v noč. Še asfalt na igrišču so preizkusili, če zdrži tudi plesne korake.

MiKo

RIBNO 99

Ste se že prijaviли na taborjenje?

Otroci imajo veliko energije. Ogromno. In ravno v času šolskih počitnic je nujno, da svojo notranjo energijo neke sprostijo in jo pozitivno izkoristijo.

Včasih preprosto niso zadosti samo likovne delavnice, otroke je treba usmeriti k zahtevnejšim oblikam.

Ena od takih je taborjenje v Ribnem, za katerega se še vedno lahko prijavite. Taborjenje bo potekalo od 25. 7. do 3. 8. Cene pa so različne. Za predšolske otroke zadostuje znesek 18.000 SIT, za otroke od 1. - 4. razreda bo potrebno odšteti 20.500 SIT ter za otroke od 5. - 8. razreda 22.500 SIT. Ostale velja taborjenje 24.000 SIT, za nečlane pa je še 3000 SIT normiranih stroškov. Cena se oblikuje tudi glede na število otrok ene družine. En otrok plača celotni znesek, dva otroka pa samo eno tabornino in pol, trije otroci dve tabornini. Vaši otroci

bodo v družbi, ki zavrača alkohol in cigarete ter goji pravilen odnos do življenja, narave in družbe.

Za podrobnejše informacije so vam na voljo tel. številke 886 305, 892 058 ter 881 153, prijavite pa se lahko tudi pri gospe Mileni Hriberšek, Topolšica 44, telefon 892 222.

MiKo

VETER V LASEH - S ŠPORTOM PROTI DROGI

Vse se je začelo tisto soboto, ko bi morali imeti pouk. Kaj hujšega?! Na srečo je ravno tiste dni v Sloveniji potekala športna akcija *Veter v laseh*. Zato smo tudi mi namesto pouka imeli športni dan. Skupaj z učenci šole Bibe Roecka smo v športni dvorani tekmovali v različnih športnih igrah.

S prijatelji iz 8. razreda smo se odločili, da bomo pomerili s sovrstniki svoje znanje v odbojki. Z naše šole je sodelovalo kar 5 ekip: Črna smrt, Pikice, Luzerji 1, Luzerji 2, Luzerji 3. Igrali smo nekam "čudno" odbojko, saj smo igrali na čas (15 minut). Brina Melančič, Jasna Šumnik, Zoran Kedačič in Darjan Andrej smo po štirih tekmah slavili zmago na občinskem prvenstvu. Vsak udeleženec akcije je prejel majico *Veter v laseh*.

Na medobčinsko tekmovanje sta se uvrstili prvi dve ekipi. Nekaj tednov kasneje smo se pomerili z najboljšimi šaleškimi odbojkaši v Rdeči dvorani. Vse je spet kazalo na zmago, a smo v finalu naleteli na prijatelje iz naše šole - Luzerje 3. Rezultat je bil izenačen do polovice srečanja, ko sem si pri skoku za žogo kar močno poškodoval koleno. Nadaljevati nisem mogel. Zame in za koleno je poskrbel zdravnik oziroma maser Rdeče dvorane.

To tekmo smo izgubili, a smo kot prvaki Šoštanja vseeno napredovali na državno prvenstvo v Slovensko Bistrico, ki je bilo 19. junija 1999. Bili smo dobro pripravljeni, čeprav naša ekipa ni bila popolna. Manjkala je Jasna, Zoran pa je bil poškodovan. Zato so priskočili na pomoč Zala, Mateja, Brina, Dijana in Aleš. Tekme so bile napete, a vseeno zabavne. V velikem finalu smo premagali ekipo z Bleda. Najlepši je trenutek, ko pade žoga na tla v nasprotno polje, še posebej, če je to zaključna žoga. Počutiš se tako, da bi lahko gore premikal. Lepo je sodelovati, še lepše zmagati, najlepše pa je IGRO VZLJUBITI!!

Darjan Andrej
OŠ Karla Destovnika Kajuha

KMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJE

STRNIŠČNI DOSEVKI

V tem mesecu bomo z naših polj pospravili žita in pričeli s setvijo strniščnih dosevkov. Že danes pa velja razmisliti, kateri dosevek bomo sejali na požeto površino, in poskrbeti za nakup ustrezne količine željenega semena. S setvijo dosevkov bomo preprečili kalitev in kasnejšo semenitev širokolistnih in ozkolistnih plevelov, tla bomo zavarovali pred sončno pripeko, vetrom in dežjem, v tleh z zeleno odejo se hranilne snovi ne bodo izpirale. Hkrati pa bomo tla obogatili z organsko snovjo in na isti površini pridelali dva pridelka. Pred setvijo dosevka moramo strnišče čim hitreje pripraviti za setev. Tla plitvo preorjemo in obdelamo do drobno grudičave strukture. Površino lahko tudi plitvo obdelamo s krožno brano. Strniščnim dosevkom dognjimo z 80 kg dušika/ha, 60 kg fosforja/ha in 80 kg kalija/ha. Tem potrebam zadostimo z uporabo 15-20 m³ nerazredčene gnojivke/ha ali katerega drugega organskega gnojila, ki ga imamo v tem času na kmetiji običajno dovolj, ali pa površino pognojimo z 400-500 kg NPK 15:15:15 na hektar. Pri globini setve pa se držimo osnovnega pravila: drobno zrnate dosevke, kot so trave, metuljnice in križnice sejemo 1-2 cm globoko, debelo zrnate pa na globino 3-4 cm. Po setvi pa posevke obvezno povaljamo, saj tako vplivamo na hitrejši in enakomerni vzik ter razvoj posevka.

Pri izbiri dosevka naj bo orientacijsko vodilo tudi namen uporabe pridelka, pridelanega na strnišču. Posejemo lahko namreč dosevek, ki ga bomo uporabili za prehrano sami, bomo z njim nakrmili živino ali pa ga enostavno uporabili za zeleno gnojenje. Pri nas je najbolj razširjena setev mnogocvetne ljulke, grašljinke, krmne repice ali krmne ogrščice in korenovk. Mnogocvetna ljulka je prezimni krmni dosevek, ki da spomladi pred setvijo glavnega posevka še en odkos, lahko pa jo koristimo še celo leto. Te hitro rastoče in s hranilnimi snovmi bogate trave posejemo 40-50 kg na hektar, sejemo pa jo lahko vse do konca septembra. Tudi grašljinka je prezimni dosevek, ki da spomladi še en odkos. Zanimiva je tudi zato, ker lahko delež posameznih vrst v njej kombiniramo glede na naše potrebe po krmi. Če želimo pridelek sušiti povečamo delež mnogocvetne ljulke, za silažo pa povečamo delež grašice. Krmna ogrščica in krmna repica razvijeta globok koreninski sistem, s katerim lahko izkoriščata drugim rastlinam manj dostopna hranila. Krmna repica je primerna za zeleno krmo ali silažo, krmna ogrščica pa zelo dobro prenaša nizke temperature in jo lahko koristimo še pozno v jesen. Za setev korenovk se odločamo zlasti takrat, ko v prehrani živali primanjkuje sočne zelene krme za zimo.

Prav tako večina pridelovalcev pozna sicer manj razširjeno sudansko travo, inkarnatko in aleksandrijsko deteljo.

Za zeleni podor lahko izberemo facelijo, ki zelo hitro pokrije tla in je tudi zelo medonosna rastlina, oljno redkev, ki naredi obilno podzemno maso, jaro in ozimno ogrščico ali repico, lahko pa posejemo tudi že sestavljeno mešanico za zeleni podor - ena takih je npr. mešanica polje. Za to skupino je značilno, da da v letu setve obilen pridelek suhe snovi in da v prihodnjem letu ne bomo imeli težav z regeneracijo teh rastlin v glavnem posevku.

V zadnjem obdobju se na trgu pojavlja tudi več travno-deteljnih mešanic, ki so primerne tudi za setev na strnišče, vendar so malo manj razširjene. Ena takih je travno deteljna mešanica travnik, ki je primerna za košno rabo. Na prodajnih policah lahko izberete tudi eno od travno deteljnih mešanic poimenovanih travnik 1, travnik 2 in travnik 3. Vse tri mešanice so primerne za intenzivno košno pašno rabo, prva mešanica je primerna za setev na lahkih, druga na srednje težkih in tretja na težkih tleh. Odločimo se lahko tudi za setev mešanice pašnik, ki pa je primerna za pašno rabo ali mešanico vranec, ki je primerna za konje. Novejši pa sta mešanici njiva 1 in njiva 2. Prva je namenjena za intenzivno enoletno rabo na njivskih površinah, druga pa za intenzivno dveletno rabo na njivskih površinah.

Še je čas, da razmislite in se še pravočasno odločite za setev dosevka, ki bo primeren za naše razmere in usklajen z vašimi potrebami, ter tako poskrbite, da njive po žetvi ne bodo ostale prazne. Tako bomo pridelali hrano za ljudi ali beljakovinsko krmo za naše živali in seveda prispevali tudi delež k varovanju okolja.

Iris Škerbot, univ. dipl. inž. agr.

ŽIVLJENJE

O GOBAH

Poletje je tu in z njim se prične sezona rasti in nabiranja gob. Zaradi tega je potrebno vedeti nekaj o pomenu gob in o pravilih za njihovo nabiranje.

Glive so izrednega pomena za stabilnost in odpornost gozdnih ekosistemov. Poleg bakterij so glive najpomembnejše razgrajevalke organskih snovi, pri čemer se sproščajo hranilne snovi za druge organizme. Posebno vlogo za vitalnost, biokološko stabilnost in odpornost drevesnih vrst in gozda kot celote imajo mikorizne glive, ki živijo v sožitju z višjimi rastlinami. Zaradi ohranjanja biološke raznovrstnosti in naravnega ravnotežja ter zaradi vse večjega zanimanja za nabiranje gob je bila v Sloveniji sprejeta

Uredba o zavarovanju samoniklih gliv (Uradni list RS, št.38/94 in 44/95).

Nekaj povzetkov:

- prepovedano je namerno uničevanje gob in podgobja
- posameznik lahko v enem dnevu nabere največ 2 kilograma gob
- pri nabiranju gob je prepovedana uporaba vseh priprav, ki lahko poškodujejo rastišče ali podgobje
- nabrane gobe je potrebno grobo očistiti že na rastišču, prenašati pa jih je dovoljeno

le v trdi embalaži, ki omogoča širjenje spor

- posameznik lahko v enem dnevu proda tisto količino svežih gob, ki jo lahko nabere sam in člani njegovega gospodinjstva (število članov krat 2 kilograma)

- posameznik lahko v enem letu proda največ dva kilograma sušenih gob

VARUJMO GOZDOVE PRED LUBADARJEM

Poleg gob pa se v vročih poletnih dneh v gozdu močneje pojavi tudi lubadar. Zato še nekaj o tem neprijetnem hroščku, ki povzroča skrb lastnikom gozdov in gozdarjem.

- Ko se lubadarji v gozdu preveč namnožijo, postanejo hudi gozdni škodljivci.

- Z gozdno higieno, gozdnim redom, pravočasnim pravilom in beljenjem lesa najučinkoviteje varujemo gozdove pred lubadarji!

- Lastniki gozdov, sodelujte z gozdarji na terenu in hitro ukrepajte pri zatiranju škodljivcev, saj je to najmanj kar lahko storite za svoj gozd!

KAJ LAHKO V TEM ČASU STORIMO ZA SVOJ GOZD

- Julija in avgusta so pogosta neurja, zato so potrebna redna čiščenja dražnikov in jarkov, da preprečimo erozijo vlak in cest!

- Prihaja čas žetve v mladem gozdu, ki ga ne smemo zamuditi!

- Ne sekajmo v pomlajenih sestojih, saj lahko naredimo veliko škode v mladovju, ki ima krhke in lomljive vršičke!

Zavod za gozdove Slovenije
Krajevna enota Šoštanj

PRAZNIK ŽETVE IN KRUHA V GABERKAH

V nedeljo, 18. julija, je gasilsko društvo Gaberke zopet priredilo praznik žetve in kruha. To je bila že peta tovrstna prireditev. Zamisel zanjo se je pred leti porodila Janku Zelcerju, predvsem z namenom, da se stara dela ohranijo v spominu; tudi za mlade je dobro, da vidijo, kako dolga, predvsem pa naporna je bila včasih pot do kruha. Tokrat je bilo še posebej zanimivo, saj so mlače prikazali še na bolj zanimiv način. Pripeljali so 90 let star gepl, ki je poganjal eno prvih mlatilnic. Tudi ta izvira iz leta 1908, narejena pa je bila na Češkem.

Novost je bil tudi star prebiralnik, ki naj bi prebiral boljše pšenico za seme, seveda ostalo pa za v mlin. Mlače so prikazali: Franc Šteharnek z mlatilnico, poprej požete snope je razvezal Slavko Tajnik, da pa je bilo vse skupaj hitro preneseno v veterinik, so poskrbeli Anton Špital starejši ter pridni žanjci Elica Zavšnik in Anica Bolha. Pri tem delu so rabili veliko leseno rešeto. Veterinik je upravljal Polde Brodnik starejši. Prebiralnik pa je imel na skrbi Anton Grudnik. Gepl so navadno poganjali voli ali pa konji, kar je pač bilo pri hiši. Tokrat pa se je javilo osem krepkih mož, ki so stvar prav tako pognali tek. Letošnja novost je bila tudi izdelava najdaljšega svaljka iz moke in vode. Sodelovalo je 8 tekmovalnih ekip: Razbor, Zavodnje, Cirkovce, Plešivec, Ravne, Škale, Zibika in Gaberke. Pri žetvi so osvojile 1. mesto Gaberke, pri vezanju in zlaganju snopov v kozolec so bili najhitrejši možje iz Raven, pri izdelavi najdaljšega svaljka pa so zopet zmagali domačini, saj je svaljek dosegel dolžino 103 cm.

Tudi mokra gasilska vaja ni manjkala. Tu so se najbolj izkazale članice iz Škal, Gaberčani pa žal kljub hitrosti ter dobri izurjenosti vaje niso mogli dokončati, zatajila jim je motorna brizgalna. Ves potek iger je zelo lepo povezoval Franc Fužir.

Še posebej gre pohvaliti dobre gabraške gospodinje, saj so tudi tokrat poskrbele za odlične dobrote, ki so jih obiskovalci pridno kupovali. Poskrbljeno je bilo tudi za jedi na žaru. Da je veselica trajala čim dlje, se je trudil ansambel Petovio s pevko Natalijo Verboten.

Darila za zmagovalce, miniaturne kozolce, je zelo lepo, pa tudi domiselno, izdelal Zvonko Koželjnik.

Gasilsko društvo Gaberke se ob tej priliki zahvaljuje vsem sponzorjem, ki so tudi to leto veliko pomagali.

M. R.

POVABITE SE V KAVČNIKOVO DOMAČIJO

Kavčnikova domačija nad Zavodnjami je kot nalašč za kratek izlet in popestritev dneva. Tako med tednom kot v nedeljo, ko vas preseneti kakšen obisk, ki bi ga želeli še prav posebno razveseliti. Napotite se v Zavodnje h Kavčnikovi domačiji, dobro znanim arhitekturnim biserom. Poleti je muzej odprt

vsak dan, razen ponedeljka, od 10. do 19. ure in vas vabi, da se pomudite med 400 let starimi zidovi kmečke hiše. Zanimal vas bo tudi zeliščni vrt, ki je prav zdaj v razcvetu. Pomudite se torej za hip v preteklosti in se odahnite od sedanjosti v tem prelepem, nekoliko skrivnostnem svetu.

MiKo

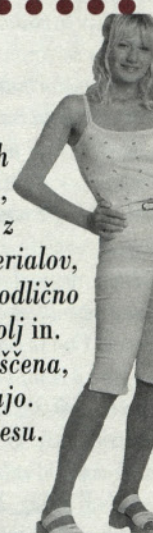
Foto: MiKo

MODNI DROBIŽ

NOVO, NORO, NOVO

Capri - hlače za vsako žensko, ki ji je v teh dneh vroče. Če pa se le ne morete navaditi nanje, lahko oblečete kratke hlače v treh dolžinah, z žepi ali brez, lahkkih bombažnih ali pletenih materialov, zraven pa majico na naramnice. Čez majico se bo odlično podala kakšna prosojna srajčka. Tako boste najbolj in. Se vedno prevladuje siva barva, vendar so tu še peščena, vojaško zelena, materiali pa zelo naravni, da dihaajo. Obleke so vihrajoče okrog kolen in krojene po telesu. Takšne dajejo pravi pridih poletja.

BUTIK
Gospodična

Prešernov trg, Šoštanj

Odprto ves dan, plačilo s karticami, čeki...

rabi od 20. julija na sezonsko znižanje kompleti, kostimi od 10.990 SIT majice od 1290 SIT obleke le 2990 SIT mrežaste bluzice od 3990 SIT dalje in še in še...

ŠOŠTANJSKA TRAGEDIJA - ALI JE RAVNANJE SVETNICE KAJUH

malo drugače

O nesrečni eksploziji v Šoštanju ste gotovo prebrali in slišali že vse in še več, morda pa še niste vedeli tega, kar vam želim tokrat povedati.

Ko je počilo in so se sesula številna stekla, kosi pohištva in opreme, ko se je za silo polegel prah in se razkasil plin in dim, so se stanovalci vseh treh blokov na Prešernovem trgu najprej prepričali, da se na veliko srečo ni nikomur zgodilo nič hudega, nato pa so se pretreseni ob prizoru razdejanja pričeli zbirati na dvorišču. Stanje je bilo res grozljivo. Razcefrani ostanki lesa, stekla, rož, zemlje, steklene volne in še česa so na debelo pokrivali parkirane avtomobile in tla. Prišla je policija, gasilci, prišlo pa je tudi veliko radovednežev. Stanovalci so se kmalu vrnili v svoja stanovanja in pričeli vsak zase pospravljati posledice eksplozije. V zelo kratkem času so bili pripeljeni kesoni za odpadke. Ko so policaji čez nekaj ur opravili svoje delo in odšli, so se

stanovalci spontano spet zbrali na dvorišču, ta z metlo, oni z lopati in pričeli odstranjevati odpadke. Niso čakali na nikogar, ampak so s skupnimi močmi do večera dvorišče tako očistili, da je drugi dan komaj kak kosček stekla pričal o preteklem dogodku.

Duša vsega tega delovanja je bil, kot vedno, kadar se pokaže potreba, gospod Mežnar Tone. Pozno v noč je pomagal najprej zunaj, nato pa po stanovanjih pospravljati najbolj potrebno. Tudi drugi dan mu dela ni zmanjkalo. On je pač tak, vedno priskoči na pomoč, je tudi zelo aktiven gasilec in odhiti na akcijo ob katerikoli uri ponoči ali podnevi.

Ko mi je prišel odstraniti počeno steklo iz okna, sem mu hotela dati zavojček kave, pa se je zahvalil in ga ni hotel vzeti. Zato naj bo ta članek mala zahvala za ves njegov trud, pove pa naj tudi, da še vedno velja reklo *V slogi je moč* in se z nekaj dobre volje da veliko narediti.

Marija Lebar

Foto: M. L.

ALI JE RAVNANJE SVETNICE TINAUERJEVE PRAVILNO IN SPODOBNO

Medtem ko morajo državljani Republike Slovenije, pa tudi vsi ostali udeleženci različnih postopkov, potrpežljivo in v dolgotrajnih postopkih uveljavljati svoje pravice, odškodninske zahteve, izpolnitve pogodb in vsega ostalega, vključno z dolgotrajnimi zapuščinskimi pričakovanji, zvemo iz zapisa o postopkih šoštanske svetnice gospe Cvetke Tinauer, da se stvari lahko uredijo tako, da prizadeti stvari vzame v svoje roke. Očitno je namreč gospa Cvetka Tinauer sklenila pospešiti sodne spore glede svojih zahtevkov do Občine Šoštanj tako, da je zasedla prostore, v katere je domnevno vlagalo denar njeno podjetje.

Če bi tako ravnali vsi, bi ne potrebovali sodišč, niti pravne države. Vsak bi si "po svojih najboljših močeh" pridržal ali uveljavil tisto, kar misli, da mu gre. To seveda ne gre! Še posebej žalostno in nedopustno pa je, če tako postopa predsednica Krajevne skupnosti in občinska svetnica!

Sicer pa ni prvič, da gospa Cvetka Tinauer ureja zadeve na zelo "odločen" način. Ko je bila še podpredsednica Združene liste in na sporen način imenovana v.d. direktorica Sklada za razvoj malega gospodarstva RS, je prejšnjega direktorja in vse delavce Sklada enostavno izprla iz prostorov Sklada tako, da Sklad dalj časa sploh ni posloval s strankami, čeprav bi kot javna služba moral biti dostopen državljanom, enako kot vsi državni organi. Ob takem začetku "poslovanja" gospe Tinaurjeve na Skladu ni bilo prav

nič nenavadno njeno nadaljnje ravnanje. Potem ko si je za javen denar lukusno opremila tako "zavzete" poslovne prostore in svojo varnost z milijonskimi zneski prav tako javnega denarja brez potrebe zaščitila z vsemi mogočimi alarmnimi sistemi, je v teh prostorih poslovala tako, da je Upravni odbor sklada prav kmalu z njo sklenil sporazum o prenehanju njene funkcije. Pri tem si je gospa Tinaurjeva dovolila izplačati nezakonito izjemno visoko odpravnino, še prej pa previsoke osebnih dohodke, kar je s pravno močno odločno ugotovilo Računsko sodišče RS in Skladu naložilo obveznost izterjave nezakonito izplačanega denarja. Ob vsem tem so bili sproženi ustrezni postopki, ki pa se seveda odvijajo drugače in počasneje, kot se odvijajo postopki, v katerih uveljavlja svoje domnevne pravice gospa Tinaurjeva.

Vse to ni omajalo odločnosti gospe Tinaurjeve, da "ureja stvari v skladu s svojim prepričanjem in ne da bi trenila z očesom je kandidirala za sodnika Računskega sodišča RS enako nesposobno, kot je prej kandidirala za županjo Občine Šoštanj, ne glede na nasprotujoče si njene interese z interesi njenih delodajalcev. Preudarnosti volivcev in predlagateljev za mesto sodnika Računskega sodišča RS gre zasluga za to, da gospa Tinaurjeva nima priložnosti, kot županja ali računsko sodnica, pokazati, kako ona razume delovanje pravne države.

Danijel Malenšek
Rožna dolina c. IV/5
Ljubljana

Mlad Šoštančan, pesnik Dušan Brešar je pred leti naklonil naslednji verz znamenitemu partizanu poetu.

Šoštanska impresija 84

Ponoči
ko ga nihče
ne vidi sede kip
pod katerim piše
Karel Destovnik Kajuh
na podstavku
in si sezuje škornje
Potem si v Paki
s hrbtom obrnjen
proti domu
umije noge
Njegove noge in
roke
so čiste

S tem je povedal vse - Kajuhove roke so čiste. Ravnajmo tudi mi s Kajuhom tako, da bodo tudi naše roke čiste. Na VTV in v Našem času smo lahko zasledili, da je namen ambicioznega arhitekta in mestne vlade v Šoštanju pripraviti projekt predstavitve spomenika. Samo za pet metrov ga želijo pomakniti - malo vstran s poti. Nisem za to. Zakaj ne? 1. Sredstva za predstavitev skulpture in ureditev parka v tem primeru zame niso toliko pomembna, čeprav najbrž tudi to ne bi bil ravno zamegljiv zalogaj. Navsezadnje bi šlo tudi ob tem za hortikulturno ureditev, obnovitev poti, elektroinstalacij in razsvetljave, obnovo klopi in vodotokov za meteorne vode - skratka, navsezadnje najbrž vse. 2.

Pomembneje kot to, ali je ureditev tega parka med vsemi mnogimi preostalimi problemi šoštanske krajevne skupnosti v najvišjem rangu po prioritetah, se mi zdi vprašanje, ali je prav, da pomaknejo Kajuha malo stran. Ali s tem ni morda priznано ravno to, kar je prisodil dr. Matjaž Kmecl glede spomenika, ko je rekel, da so "neki duhovni zaprtki v Šoštanju", ki niso mogli živemu Kajuhu odbiti tri prste, to storili skrivaj na spomeniku. Ob tem je še povedal, da bi naj bil Kajuhov največji greh "da je padel za slovensko svobodo". Tudi zato, zaradi teh težkih Kmeclovih besed sem za ohranitev prvotne, težiščne ali, če rečemo drugače, dominantne vloge Kajuha v tem parku. Menim, da v Šoštanju živimo ljudje, ki imamo to mesto in Kajuha radi. Če obstaja kak tehnični problem spajanja materiala, naj bo ta tudi rešen na tehničen način, ne pa s pomočjo arhitektov urejanja prostora. Zaradi objestnega zloma treh prstov še ni treba poklekiniti in umakniti Kajuha - preurejati parka. Nič pa seveda ne bi škodilo, če bi ta kosček parka vendarle malo polepšali - v kolikor KS ne vidi-jo kakih drugih pomembnejših problemov, ki sicer tarejo krajanje.

*zaprtek - 1. jajce z razpadajočo pokvarjeno vsebino, 2. slabo razvit človek, zlasti otrok
vir: Slovar slovenskega knjižnega jezika

Franc Rogelšek

KAJ JE ROŽA VSEH CVETLIC?

Na to vprašanje je pravi odgovor: med ali tudi strd po domače. Vsakdo od nas pozna to hranilo, a ga morda premalo uporablja v poplavi vseh mogočih industrijsko pripravljenih kremnih namazov. Zato smo se odločili, da tokrat pobje predstavimo delovanje naših čebelarjev.

7000 let pridobivanja medu

Človek je že v najzgodnejši dobi svojega razvoja odkril sladkosti, ki jih skriva čebelarje gnezdo in tako postal čebelji plenilec. Znanе so stenske risbe v jami Cuevas de la Arana, stare več kot 7000 let, ki prikazujejo dva človeka, ki po vrveh (ovijalkah) plezata do čebeljega gnezda. Eden drži v roki goreč predmet, da bo z dimom omamil čebele. Iz plenilca se je počasi prelevil v gojitelja. Na našem prostoru so pred prihodom Slovanom čebelarili že druga ljudstva. Da so bili stari Slovani dobri čebelarji priča tudi njihova znana pijača iz medu, imenovana ol.

Z medonosno lipo, ki je simbol slovenstva, je povezana tudi močna čebelarska tradicija med Slovenci. Najbolj znan čebelar v preteklosti je bil Anton Janša, ki je bil učitelj čebelarstva na cesarski šoli na Dunaju. V tem času so Slovenci čebelarili v panjih, ki so jih imenovali "kranjci". Razvila pa se je tudi umetnost poslikavanja panjskih končnic, ki je naša posebnost. Naša čebela se imenuje *kranjska sivka* in je priznana avtohtona pasma. Je izredno miroljubna in delovna, kar so cenili že v zgodovini in je trgovina z maticami prinesla marsikateri dodatni denar v deželo.

25 ton medu letno v naši občini

V naši občini deluje Čebelarsko društvo Ravne pri Šoštanju, kot se po novem zakonu uradno imenuje prej čebelarska družina. Pogovarjali smo se z nekaterimi člani društva, ki so nam povedali marsikaj zanimivega.

Tajnik Rafko Blatnik je natresel nekaj števil. V društvo je včlanjenih 85 čebelarjev, od tega 5 članic. Nekateri so tudi iz velenjske in celo slovenjegraške občine. Čebelarijo na 1200 panjih, večinoma AŽ izvedbe. V povprečni letini pridelajo 25 ton medu. Večina čebelarjev prodaja med individualno in se nad prodajo ne pritožuje. Naš domači med je zelo kakovosten. In če prodajalca kupec medu osebno pozna, je to poročilo, da bo dobil res dober med.

Nekaj težav je s podmladkom. Na eni od osnovnih šol so imeli pred časom krožek, sedaj pa iz več razlogov za to ni pravega zanimanja. Na leto pridobijo povprečno tri nove člane, večinoma ljudi, ki so se v življenju že ustalili.

Predsednik Dušan Gorenc je pristavil: *Potrebno se mi zdi poudariti, da imamo čebelarje enakomerno porazdeljene po vseh krajih naše občine. V vsakem kraju je tudi poverjenik, ki skrbi za obveščanje in obojesmerno komuniciranje med odborom in članstvom. Ko sem razmišljal o teh povezavah, sem prišel na idejo, da bi izdajali interni bilten, s katerim bi člane*

obveščali o novostih in novicah na področju čebelarstva. Doslej smo izdali pet števil in odziv članstva je izredno ugoden. Prvo soboto v mesecu avgustu prirejamo tudi letos čebelarski piknik s strokovnim predavanjem za člane, pa tudi z zabavnim delom, na katerega ob tej priliki vabim vse prijatelje čebelarstva, ne samo člane, saj smo okoli odprto društvo.

Vsako leto priredimo tudi izlet in letno skupščino. Te prilike izkoristimo za izobraževanje, saj mora biti vsak čebelar dobro strokovno podkovan. V čebelarstvu se pojavljajo nove bolezni, nova zdravila, nove metode.

Varujmo čebele - ohranjajmo naravo!

Čebelarji prek medijev večkrat poskušajo osveščati vse prebivalce, ki uporabljajo razna škropiva, in jih prosijo, da upoštevajo navodila za uporabo škropiv, ki naj bodo izbrana tako, da bodo čebelam bolj prijazna in neškodljiva.

Treba je vedeti, da 85 % sadnega drevja opravišajo čebele in da je kmetov oziroma vrtničarjev pridelek, s tem pa tudi naša osnovna prehrana, odvisen od dobrega zdravlja in dela čebel. Če škropimo sadno drevje, je potrebno prej pokositi podrast, saj škropivo kaplja z drevesa. Morda je na videz to preveč dela. Če pa vemo, da bomo zato imeli toliko večji pridelek sadja, se delo gotovo splača. Znano je, da na zahodu sadjarji plačajo čebelarjem, da pripeljejo v sadovnjak med cvetenjem čebele. Če bi vsi tako ravnali, bi oboji imeli korist. Sicer pa so čebelarji letos zadovoljni, saj zaradi škropljenja niso opazili večjih pomorov čebel.

Med mladimi malo zanimanja za čebelarstvo

Franc Hudomal je bil tisti, ki je na pobudo domačinov ustanovil v Ravnah čebelarsko družino, ki so se ji postopoma pridružili tudi čebelarji iz drugih krajev. Kot učitelj je svojo ljubezen do čebel predajal tudi mladim rodovom in kar 15 let je imel čebelarski krožek. Žal mu je, da je krožek sedaj zamrl. Čebela je velik pokazatelj stanja v okolju. Zapleteni in prepleteni odnosi v čebelji družini so zelo zanimiva snov, pravi. Čebele in njihovi pridelki so izredno koristni za vse, ne samo za čebelarje, zato se potrudimo, da jih bomo ohranjali in varovali. Dodal je še zanimivost, da so čebele ob različnih pašah različno "hude". Najbolj napadalne so, ko se pasejo na kostanju.

Vsi naši sogovorniki so bili mnenja, pa tudi sami smo dobili občutek, da je ljubezen do čebel in čebelarjenja zelo zahtevna, pa vendar zdrava rekreacija, ki ne prinaša toliko materialnih koristi, ki bi jih lahko neposredno ocenili v denarju, ampak daje veliko zadovoljstva in duševnega ravnesja.

Marija Leber

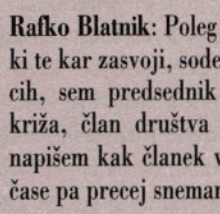
ANKETA

V naši tokratni anketi smo se pomudili med čebelarji. Vprašali smo jih, katere konjičke poleg čebelarstva še gojijo. Dobili smo zelo zanimive odgovore.

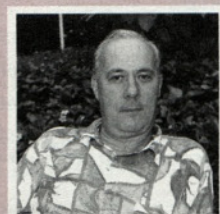
Franc Hudomal: Z letošnjo bero se lahko kar pohvalim, tako kakovostno kot količinsko. Poleg čebelic me zanima še marsikaj. Rad pišem in sem skupaj s soprogom bil avtor ali soavtor dveh knjig. Zadnja pripoveduje o krajih, od koder sem doma, to je iz krajev, kjer so strašili rokovnjači, nosi pa naslov V dolini Radomlje. Sem član lovske družine Velunja, v nadzornem odboru, izdelujem pa iz lesa različne ptice v naravni velikosti in jih tudi primerno pobarvam.

Marija Praprotnik: Čebelarjenje je konjiček, ki te zelo zaposli, vseeno pa me zanima še veliko ostalih stvari. Zelo rada pletem, pa tudi gobarjenje je moj priljubljen hobi. Kdo ve, zakaj ni več ženski čebelar?

Rafko Blatnik: Poleg ljubezni do čebel, ki te kar zasvoji, sodelujem še pri gasilcih, sem predsednik odbora Rdečega križa, član društva invalidov, včasih napišem kak članek v časopise, zadnje čase pa precej snemam s kamero.

Dušan Gorenc: Čebelarstvo je moj hobi že iz mladosti. Poleg tega sem član lovske družine Smrekovec. Sem pa tudi navdušen gobar.

Priprava M. L.

OSEMINOSEMDESET

Poletje in z njim dopusti so v teh vročih soparnih dneh v polnem teku. Prosti čas, ki nam ga DO-PUŠTI naš delodajalec, je namenjen predvsem počitku in sprostitvi. Sprostitev pa danes bolj kot naša telesa potrebujejo naše stresno obremenjene glave. Če se kje ob morju ali v hribih uspemo ODKLOPITI od dnevnih informacij, se glava navidezno sprazni. Za trenutek se nam zazdi, da so problemi nekako izpuhteli. To je dokaz, da PROBLEMI živijo le v naših glavah. Ni dobro, če jih imamo preveč, brez njih pa tudi ne znamo živeti.

Tokrat, pač v skladu z dopustniškim časom, ne bom govoril o problemih, ki jih v Šoštanju ni težko poiskati. O problemu, ki ga predstavljajo Kajuhovi polomljeni prsti, sem na tem mestu že pisal. Nisem pa takrat verjel, da se bo iz polomljenih prstov, torej iz neke žalostne zgodbe, razvila bolj vesela in pozitivna zgodba o prenovi celotnega KAJUHOVEGA PARKA.

28. junija 1911, torej 11. leto v tem stoletju je Šoštanj pridobil mestne pravice. Trg Šoštanj je bil s tem povzdignjen v mesto. Točno čez 88 let smo se zbrali v parku ob Kajuhovi skulpturi in verjetno prvič po drugi svetovni vojni dostojno proslavili za šoštanjso zgodovino pomemben dogodek.

Ko se je naš pesnik rodil, je bilo mesto staro komaj 11 let in 33 let, ko je leta 1944, komaj 22 letni pesnik umrl (še J. K. je baje živel 33 let). Letos, 1999, bi bil torej star komaj 77 let. Si lahko predstavljate, koliko pesmi je ostalo nenapisanih? Pa bi, če bi se danes sprehajal po Šoštanju in posedal v parku, znali ceniti njegovo delo? Ne vem sicer točno zakaj, vendar ima umetnik, ki je umrl, več možnosti za USPEH (slava oz. javno priznanje kvalitete dela). Mogoče pa je za to, kot bi dejal Kajuh, "vredno še enkrat umreti".

Še posebej sem vesel, da se je v družbi živčnih pesnikov dogajala tudi druga oblika umetnosti, ki pa jo je za razliko od POEZIJE težje prepoznati, saj je skrita v plašč iz gradbene tehnologije, ekonomske logike in komunalne utilitarnosti. Govorim seveda o ARHITEKTURI, ki globoko v sebi govori isti jezik in sledi istim visokim ciljem, kot to počne poet v svojem verzu. Predstavitel projekta prenove Kajuhovega parka je bila dogodku primerno poenostavljena s podobo - plakatom (računalniška simulacija), ki jo je izdelal arhitekt Nande KORPNIK s sodelavci. Namen predstavitve ni bila razlaga tehničnih rešitev bodoče ureditve, saj le teh v tej fazi projekta še ni. Gre torej za drzno, v našem mestu novo prakso, ko ljudem predstavi idejno zasnovo še v taki fazi, da lahko le-ti s svojimi pripombami še vplivajo na končno rešitev. Iz predstavitve je zaenkrat jasno le to, da bo statua Kajuha prestavljena iz sedanje centralne lege tako, da bo hoja za mimoidoče neovirana in bo hkrati omogočala dinamično opazovanje skulpture (pri obstoječi osni zasnovi skulpturo zaznavamo le iz ene strani ne glede na naše gibanje, saj se ji le približujemo). Pripombe še vedno lahko naslovite na svet KS Šoštanj, ki je celoten dogodek tudi organiziral.

Še posebej sem vesel, da je bil na razpisu za projektiranje prenove parka izbran omenjeni arhitekt, ki spada med najuspešnejše delujoče arhitekte v naši državi (se še spominjate definicije uspeha). Pred tem je izdelal tudi načrt prenove Trga bratov Mravljakov, ki čaka na realizacijo. Mogoče bo uspeh pri prenovi parka vplil nekaj poguma tudi pristojnim občinskim predstavnikom, da bodo s prepotrebno prenovno trga končno nehali cincati. A to so že aktualni problemi, ki jih bomo reševali kdaj drugič.

Skratka, prvo praznovanje mestnega praznika je uspelo in se razvilo v pravi kulturni dogodek, ki je kot obliž na ranjeno samozavest meščanov prepričal, da Šoštanj še ni umrl. Svetlikanje iskric v očeh prisotnih pa kaže, da še upamo na bolj svetlo prihodnost in s tem dokazuje prve pozitivne učinke projekta z imenom ŠOŠTANJ - MESTO SVETLOBE.

Edi VUČINA

NAŠI NAJBOLJŠI...

Utihih je šolski zvonec, ki je vse od septembra usmerjal korake naših osnovnošolcev. Zadnje dni marsikomu ni bilo lahko, teklo so morda tudi solze ob spoznanju, da rezultati v izkazu niso takšni, kot so jih želeli. Vendar čas počitnic je tu, učenci pa bodo bolj ali manj zadovoljni s svojim šolskim uspehom pozabili na skrbi vse tja do 1. septembra. Ni pa malo takih učencev, ki so z zaključne prireditve, namenjene prav tistim najboljšim in najuspešnejšim na OŠ Karla Destovnika Kajuha ter njihovim staršem, odnesli poleg izkaza z odličnim uspehom še polno naračje različnih priznanj, pohval, diplom, tudi pokalov. To so učenci, ki so vedno pripravljeni zastopati našo šolo na mnogih področjih, bodisi kulturnih, športnih ali pa dokazujejo svoje znanje na številnih šolskih, področnih in državnih tekmovanjih.

Kar kmalu po začetku šolskega leta so se učenci predmetne stopnje pomerili v LOGIKI. Najboljši na šoli so se uvrstili na področno tekmovanje. V 5. r. je Špela Tajnik dosegla 10., Špela Urbanc pa 16. mesto. Šestošolca Karin Lambizer in Jure Tamše sta osvojila 6. oziroma 16. mesto, sedmošolka Andreja Slapnik je bila 12., Ema Tamše pa je osvojila 3. mesto in se uvrstila na državno tekmovanje; tam je dosegla 54. mesto. Med osmošolci je Darjan Andreje osvojil 11., Jasna Šumnik pa 20. mesto. Mentorica je bila Albina Grabner. Tekmovali so tudi nadebudni MATEMATIKI. Prav je, da omenimo najboljšje. Bronasta Vegova priznanja je v 2. r. doseglo 8 učencev, v 3. r. 5 učencev, med četrtošolci je bilo kar 9 bronastih, v 5. r. pa 7 (1. mesto Jona Mirnik). V 6. razredu so bili 4 bronasti (1. mesto Boris Ovčjak), Barbara Drev pa je dosegla še srebrno Vegovo priznanje. Med sedmošolci so bile bronaste 4 učence (1. mesto Anja Urbanc), med osmošolci pa 6 učencev (1. mesto Darjan Andreje). Mentorica je bila Irena Rotovnik Aplinc. V 7. in 8. razredu so tekmovali pri FIZIKI za Stefanovo priznanje, in sicer v parih. Na šolskem tekmovanju so bronasto Stefanovo priznanje prejeli 4 sedmošolci, in sicer: Ema Tamše in Mojca Andreje ter Maja Goličnik in Uršula Uršnik. Tudi 4 osmošolci so bili bronasti: Aleš Žula in Darjan Andreje ter Jasmina Kugonič in Iza Napotnik. Ti so se uvrstili še na regijsko tekmovanje, kjer sta Aleš Žula in Darjan Andreje prejela srebrno Stefanovo priznanje ter se uvrstila na državno tekmovanje. Tudi tam sta dosegla soliden uspeh. Zasluge za lepe rezultate ima tudi mentorica Danica Verdev.

Osmošolci so se celo leto tudi pridno pripravljali na tekmovanje iz MATERINŠČINE. Poglobljali so se predvsem v pesmi priljubljenega pesnika Toneta Pavčka. Njihov trud je bil poplačan z visokimi rezultati. Na državnem tekmovanju je zlato Cankarjevo priznanje prejela Dijana Ramšak, srebrega pa Iza Napotnik, Darjan Andreje in Mirjam Kolar. Učence je pripravljala mentorica Ana Brigita Grobelnik. Regijskega tekmovanja v znanju GEOGRAFIJE so se udeležili učenci: Dijana Ramšak, Aleš Žula in Samo Srebrnjak. Osvojili so 4. mesto. Mentorica je bila Danica Naraločnik.

Tudi anglistki Fanika Rumež in Marjana Menih sta preizkusili znanje učencev. Na šolskem tekmovanju iz ANGLEŠČINE so se učenci takole izkazali: 5.r.: 1. Sandra Čeru, 2. Maruša Drev, 3. Špela Urbanc, 6.r.: 1. Boris Ovčjak, 2. Ana Hozjan, 3. Saša Petrovič, 7.r.: 1. Mojca Andreje, 2. Ema Tamše, 3. Uršula Uršnik, 8.r.: 1. Dijana Ramšak, 2. Iza Napotnik, 3. Darjan Andreje. Dijana Ramšak se je udeležila tudi državnega tekmovanja.

Učenci od 6. do 8. razreda so tudi to šolsko leto radi segali po knjigah v angleškem jeziku in tekmovali za bralno značko READING BADGE. Šestošolci so osvojili 21 priznanj in 24 značk, Barbara Drev pa še posebno nagrado - knjigo. Sedmošolci so osvojili 7 priznanj in 18 značk, osmošolci pa 17 priznanj in 18 značk. Dijana Ramšak pa je prejela za nagrado knjigo.

V tem šolskem letu se je kar 98 učencev vključilo v VESELO ŠOLO. Kar 21 tekmovalk se je uvrstilo na drugo stopnjo tekmovanja. Tudi tam so pokazale svojo odlično pripravljenost in znanje. Od možnih 5 prvih mest so osvojile kar 4. Področne prvakinje so bile: 4. r. Sabina Šumnik in Janja Vodovnik, 5. r. Sandra Čeru, 6. r. Ana Hozjan, 8. r. Dijana Ramšak. Na državno tekmovanje se je poleg imenovanih uvrstila tudi Jasna Šumnik iz 8. razreda. Vse so častno zastopale našo šolo. Mentorica Vesele šole je bila Nuša Trebše.

ŠOLSKA marčke

Tema letošnjega OTROŠKEGA PARLAMENTA je bila Otroci in mediji. Naša osmošolka Jasna Šumnik se je že na srečanju razpravljalcev v Velenju tako izkazala, da je na državnem nivoju zastopala vrstnike iz Šaleške doline, Zgornje Savinjske doline, občino Zalec ter Koroško. Njena mentorica je bila Mira Novak.

Seveda so naši učenci sodelovali še na drugih področjih: v projektu Varujmo in ohranimo Šaleško dolino, Male sive celice ...

ŠAHISTI so se prav tako dobro držali v celjski regijski ligi. Petošolec Mitja Zupan je dosegel 2., Davorin Maksimovič 3., Goran Zečevič 4., Mitja Terbovšek 7. in Marko Višič 8. mesto. Vsi ti učenci so zastopali našo šolo še na ekipnem državnem prvenstvu in se solidno uvrstili. Skozi vse leto je šahiste vodil Janko Novak.

Tudi ŠPORTNIKI so vse leto dokazovali svoje sposobnosti.

NAMIZNI TENIS: na področnem tekmovanju je Željko Ačimovič dosegel 1. mesto, Erik Gmajner pa 2. Ekipno sta 1. mesto osvojila Manja Fajdiga in Erik Gmajner. Na državnem prvenstvu v namiznem tenisu sta omenjena učenca osvojila ekipno 2. mesto.

ATLETIKA: na ekipnem prvenstvu osnovnih šol so naše deklice osvojile 3. mesto.

Posamezni dobri rezultati pa so bili: Primož Kurnik 1. m. skok v daljino, Miro Gavrič 3. m. skok v daljino, Janja Mevc 2. m. suvanje krogle, Zala Ročnik 3. m. skok v daljino.

Veliki atletski pokal: Zorica Sekulič 2. m. suvanje krogle, Brina Melanšek 3. m. tek na 1000 m, uvrstila se je na državno prvenstvo, Jasna Šumnik 4. m. skok v višino.

Mali atletski pokal: Enis Mulavdič 2. m. met žogice, Katja Ramšak 4. m. skok v daljino.

SMUČANJE: na prvenstvu osnovnih šol v veleslalomu je Mateja Slivnik osvojila 3., Aleš Žula pa 4. mesto.

ODBOJKA: v odbojki na mivki so deklice na državnem finalu v Izoli osvojile 3. mesto v Sloveniji, dečki pa so na področnem tekmovanju v Mariboru dosegli 4. mesto. Na državnem polfinalu v odbojki so deklice v Šoštanju osvojile 2. mesto, dečki pa so si na državnem polfinalu na Ravnah na Koroškem priborili 3. mesto.

Ni naključje, da so naši učenci tako uspešni tudi na športnem področju. Na šoli deluje poleg odbojcarskih krožkov, ki jih uspešno vodi športna pedagoginja Nataša Stevančević, tudi gimnastični krožek pod vodstvom Jelke Koren. Gimnastična skupina deklet se vsako leto uspešno predstavi na različnih prireditvah. Letos je bilo to na prireditvi Likovni svet otrok, na srečanju mladih v Avstriji, ob 120-letnici gasilstva v Šoštanju in na zaključni prireditvi. Na tej prireditvi, ki je bila 23. junija v dvorani v Topolšici, pa so podelili tudi pokale in diplome vzornim športnikom šole. Letos so bili to trije osmošolci: Zala Ročnik, Jasna Šumnik in Darjan Andreje.

Mnogi prej imenovani učenci so se s tem šolskim letom poslovili od Kajuhove šole. Želimo jim, da bi dobre rezultate osvajali še naprej in da bi v lepem spominu ohranili šolo, na kateri so zaradi različnih uspehov vpisani v "zlato knjigo".

Jožica Andreje
OŠ Karla Destovnika Kajuha

N A R O Č I L N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA 1000 SIT

Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: Trg bratov Mravljak 7, p.p. 4, 3325 Šoštanj • tel.: (063) 883-001, 40-310 • Odgovorna urednica: URŠULA MENIH • Uredništvo: JOŽICA ANDREJC, IDA JELENKO, PETER RADOJA, PETER TURINEK, EDI VUČINA, BRANKO VALIČ • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK • Lektoriranje: URŠULA MENIH • Tisk: TISKARNA VELENJE d. d.

Tiskano na recikliranem papirju